

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 261



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

66ο έτος
24 Ιουλίου 2023

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2023/C 261/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2023/C 261/02	Υπόθεση C-546/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Αυγούστου 2021 η Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 25 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	2
2023/C 261/03	Υπόθεση C-750/22 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2022 ο WV κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση T-618/21, WV κατά CdT	2
2023/C 261/04	Υπόθεση C-123/23: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) την 1η Μαρτίου 2023 — N. A. K., E. A. K., Y. A. K. κατά Bundesrepublik Deutschland	2
2023/C 261/05	Υπόθεση C-179/22, AR: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2023 — [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά AR	3
2023/C 261/06	Υπόθεση C398/21, Conseil national des barreaux κ.λπ.: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris κατά Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance, παρισταμένου του: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine	3

EL

2023/C 261/07	Υπόθεση C-248/22, The Minister for Justice and Equality: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Z.K., M.S. κατά The Minister for Justice and Equality	3
2023/C 261/08	Υπόθεση C-460/22, DIGI: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Digi Tánközlési és Szolgáltató Kft. κατά Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság	4
2023/C 261/09	Υπόθεση C-463/21, Global Sarnet: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Global Sarnet Ltd κατά Ministero dell’Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, παρισταμένων των: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons	4
2023/C 261/10	Υπόθεση C-202/23, Baabda κ.λπ.: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) στις 28 Μαρτίου 2023 — Μ.Ε.Ο. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	4
2023/C 261/11	Υπόθεση C-217/23, Laghman: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 4 Απριλίου 2023 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	5
2023/C 261/12	Υπόθεση C-219/23, Dudea: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 5 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά Ș.C.F. και H.F.I.	6
2023/C 261/13	Υπόθεση C-223/23, Redu: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Brașov (Ρουμανία) στις 11 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά L.D.	7
2023/C 261/14	Υπόθεση C-229/23, HYA κ. λπ.: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 12 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά SS, IP, ZI, DD, HYA	8
2023/C 261/15	Υπόθεση C-243/23, Drebers: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 18 Απριλίου 2023 — Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën κατά L BV	9
2023/C 261/16	Υπόθεση C-253/23, ASG: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Dortmund (Γερμανία) στις 20 Απριλίου 2023 — ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH κατά Land Nordrhein-Westfalen	10
2023/C 261/17	Υπόθεση C-277/23, Ministarstvo financija: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Ustavni sud Republike Hrvatske (Κροατία) στις 28 Απριλίου 2023 — E. P. κατά Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	10
2023/C 261/18	Υπόθεση C-278/23, Biltena: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Απριλίου 2023 — M.M., υπό την ιδιότητα του κληρονόμου του M.R. κατά Ministero della Difesa	11
2023/C 261/19	Υπόθεση C-281/23 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Απριλίου 2023 οι Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d’électricité, Svenska kraftnät και TenneT TSO BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση T-606/20, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER	12
2023/C 261/20	Υπόθεση C-282/23 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Απριλίου 2023 οι Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d’électricité, Svenska kraftnät και TenneT TSO BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση T-607/20, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER	13
2023/C 261/21	Υπόθεση C-288/23, El Baheer: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 3 Μαΐου 2023 — HE κατά Bundesrepublik Deutschland	14
2023/C 261/22	Υπόθεση C-307/23, G GmbH: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 17 Μαΐου 2023 — G GmbH κατά Hauptzollamt H	15

2023/C 261/23	Υπόθεση C-56/23, Rîaman: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2023 [αίτηση του Judecătoria Bistrița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LO κατά Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU και VW (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απαίτηση έκθεσης του πραγματικού πλαισίου της διαφοράς της κύριας δίκης – Έλλειψη επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλωσ απαράδεκτο)	16
2023/C 261/24	Υπόθεση C-318/23: Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας	16
2023/C 261/25	Υπόθεση C-49/22, Austrian Airlines (Πτήση επαναπατρισμού): Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Austrian Airlines AG κατά TW [Προδικαστική παραπομπή – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α΄ – Ματαιώση πτήσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Υποχρέωση παροχής βοήθειας – Έννοια της «μεταφοράς με άλλη πτήση» – Αποζημίωση των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση ματαιώσης πτήσης – Πανδημία Covid-19 – Πτήση επαναπατρισμού που οργανώθηκε από κράτος μέλος στο πλαίσιο προξενικής συνδρομής – Πτήση που εκτελέστηκε από τον ίδιο πραγματικό αερομεταφορέα και κατά την ίδια ώρα με την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης της ματαιωθείσας πτήσης – Επιβάρυνση του επιβάτη με δαπάνες υπερβαίνουσες το καθαρό κόστος της πτήσης αυτής]	17
2023/C 261/26	Υπόθεση C-50/21, Prestige and Limousine: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Prestige and Limousine, SL κατά Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Taroca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companyes [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Υπηρεσία μισθωμένων οχημάτων με οδηγό (ΜΟΟ) – Καθεστώς αδειοδότησης που περιλαμβάνει τη χορήγηση άδειας για την παροχή υπηρεσιών αστικών και υπεραστικών μεταφορών στο σύνολο της εθνικής επικράτειας και, στη συνέχεια, τη χορήγηση δεύτερης άδειας εκμετάλλευσης για την παροχή υπηρεσιών αστικών μεταφορών σε μητροπολιτική περιοχή – Περιορισμός του αριθμού των αδειών παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί]	18
2023/C 261/27	Υπόθεση C-322/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (Προδικαστική παραπομπή – Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Φόρος που εισπράχθηκε από κράτος μέλος κατά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης – Παραβίαση που διαπιστώθηκε με απόφαση του Δικαστηρίου – Αξίωση τόκων επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου – Εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει την αξίωση τόκων προβλέποντας ότι τόκοι οφείλονται έως και την τριακοστή ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	19
2023/C 261/28	Υπόθεση C-407/21, UFC — Que choisir και CLCV: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) κατά Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance [Προδικαστική παραπομπή – Οργανωμένα ταξίδια και συνδεδεμένοι ταξιδιωτικοί διακανονισμοί – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 – Άρθρο 12, παράγραφοι 2 έως 4 – Καταγγελία σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού – Αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις – Πανδημία της νόσου COVID-19 – Επιστροφή των ποσών που ο ενδιαφερόμενος ταξιδιώτης κατέβαλε για το πακέτο – Επιστροφή υπό μορφή χρηματικού ποσού ή επιστροφή με ισοδύναμη παροχή, υπό μορφή πίστωσης («κουπονιού») – Υποχρέωση επιστροφής στον ταξιδιώτη το αργότερο εντός 14 ημερών από την καταγγελία της οικείας σύμβασης – Προσωρινή παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση – Προσαρμογή των διαχρονικών αποτελεσμάτων απόφασης η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και ακυρώνει εθνική ρύθμιση αντιβαίνουσα στην εν λόγω υποχρέωση]	20
2023/C 261/29	Υπόθεση C-408/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Laurent Pech, Βασιλείου της Σουηδίας [Αίτηση αναιρέσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση – Προστασία της παροχής νομικών συμβουλών – Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο – Προστασία της διαδικασίας λήψης αποφάσεων – Άρνηση να παρασχεθεί πλήρης πρόσβαση σε γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	21

2023/C 261/30	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-430/22 και C-468/22, VB (Ενημέρωση του ερήμην καταδικασθέντος) κ.λπ.: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αιτήσεις του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά VB (C-430/22), VB (C-468/22) [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 – Άρθρο 8, παράγραφος 4 – Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του – Ερήμην διαδικασίες – Επανάληψη της διαδικασίας – Ενημέρωση του ερήμην καταδικασθέντος για το δικαίωμά του να ζητήσει επανάληψη της διαδικασίας]	22
2023/C 261/31	Υπόθεση C-455/21, Lyoness Eurore: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunalul Olt (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — OZ κατά Lyoness Eurore AG (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 2, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «καταναλωτής» – Σύμβαση με αντικείμενο την εγγραφή σε πρόγραμμα επιβραβύσεως πελατών το οποίο παρέχει στα μέλη τη δυνατότητα να τυγχάνουν ορισμένων οικονομικών πλεονεκτημάτων κατά την εκ μέρους τους απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών από τρίτους εμπόρους)	22
2023/C 261/32	Υπόθεση C-468/20, Fastweb κ.λπ. (Συχνότητα χρεώσεων): Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Προδικαστική παραπομπή – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγίες 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Ελευθέρια εγκαταστάσεως – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Εθνική κανονιστική ρύθμιση παρέχουσα στην εθνική ρυθμιστική αρχή την εξουσία να επιβάλλει στους φορείς παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ελάχιστο χρονικό διάστημα όσον αφορά τη συχνότητα ανανέωσης των προσφορών και ελάχιστο χρονικό διάστημα όσον αφορά τη συχνότητα χρέωσης – Προστασία των καταναλωτών – Αρχή της αναλογικότητας – Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)	23
2023/C 261/33	Υπόθεση C-540/21: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Σλοβακικής Δημοκρατίας [Παράβαση κράτους μέλους – Οργανωμένα ταξίδια και συνδεδεμένοι ταξιδιωτικοί διακανονισμοί – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 – Άρθρο 12, παράγραφοι 2 έως 4 – Καταγγελία σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού – Αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις – Πανδημία της νόσου COVID-19 – Επιστροφή των ποσών που ο ενδιαφερόμενος ταξιδιώτης κατέβαλε για το πακέτο – Επιστροφή με τη μορφή χρηματικού ποσού ή με τη μορφή εναλλακτικού ταξιδιωτικού πακέτου – Υποχρέωση επιστροφής στον ταξιδιώτη το αργότερο εντός 14 ημερών από την καταγγελία της οικείας σύμβασης – Προσωρινή παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση]	24
2023/C 261/34	Υπόθεση C-545/21, ANAS: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti [Προδικαστική παραπομπή – Διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 – Άρθρο 2, σημείο 7 – Έννοια της «παρατυπίας» – Άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2 – Δημοσιονομικές διορθώσεις διενεργούμενες από τα κράτη μέλη όσον αφορά διαπιστωθείσες παρατυπίες – Εφαρμοστέα κριτήρια – Οδηγία 2004/18/ΕΚ – Άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ' – Έννοια του «σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος»]	24
2023/C 261/35	Υπόθεση C-567/21, BNP Paribas: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BNP Paribas SA κατά TR [Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Άρθρα 33 και 36 – Αναγνώριση αποφάσεως εκδοθείσας σε κράτος μέλος – Επίκληση της γενόμενης παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους – Αποτελέσματα της αποφάσεως παραγόμενα στο κράτος μέλος προελεύσεως – Παραδεκτό αγωγής ασκηθείσας στο κράτος μέλος αναγνώρισεως μετά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως – Εθνικοί δικονομικοί κανόνες οι οποίοι επιβάλλουν τη σώρευση των αιτημάτων ώστε να αποτελέσουν το αντικείμενο μίας και μόνον δίκης]	25
2023/C 261/36	Υπόθεση C-570/21, YYY. (Έννοια του καταναλωτή): Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I.S., K.S. κατά YYY. S.A. (Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση διπλού σκοπού – Άρθρο 2, στοιχείο β' – Έννοια του «καταναλωτή» – Κριτήρια)	26
2023/C 261/37	Υπόθεση C-636/21, Regione Lombardia (Μέτρα στήριξης της αγοράς που συνδέονται με ασθένειες των ζώων): Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NN κατά Regione Lombardia [Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Κοινή οργάνωση των αγορών – Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 – Άρθρο 220 – Μέτρα στήριξης της αγοράς που σχετίζονται με ασθένειες των ζώων – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/1323 σχετικά με έκτακτα μέτρα στήριξης της αγοράς για τους τομείς των αυγών και του κρέατος πουλερικών στην Ιταλία – Εθνική ρύθμιση – Προϋπόθεση για τη χορήγηση ενίσχυσης – Γεωργοί που είναι ενεργοί στη σχετική αγορά κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης – Διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών]	27

2023/C 261/38	Υπόθεση C-640/21, Zes Zollner Electronic: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunalul Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Zes Zollner Electronic SRL κατά Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca [Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 – Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας – Επιπλέον ποσότητα εμπορευμάτων που ανακαλύφθηκε μετά την παράδοσή τους – Άρθρο 173 – Τροποποίηση τελωνειακής διασάφησης – Εμπορεύματα άλλα από αυτά που καλύπτονταν αρχικά από την προς τροποποίηση διασάφηση – Άρθρο 174 – Ακύρωση τελωνειακής διασάφησης – Άρθρο 42 – Κυρώσεις που επιβάλλονται από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2446]	27
2023/C 261/39	Υπόθεση C-654/21, LM (Ανταγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας): Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LM κατά KP [Προδικαστική παραπομπή – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαφορά ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου – Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 124 – Αγωγή λόγω προσβολής σήματος – Άρθρο 128 – Ανταγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας – Αντικείμενο της ανταγωγής αυτής – Άρθρο 129, παράγραφος 3 – Δικονομικοί κανόνες οι οποίοι έχουν εφαρμογή στις αντίστοιχες αγωγές που αφορούν εθνικό σήμα – Αρχή της δικονομικής αυτονομίας]	28
2023/C 261/40	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-747/21 P και C-748/21 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 — PAO Severstal (C-747/21 P), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL [Αίτηση αναίρεσως – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1328 – Εισαγωγές ορισμένων πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσικής Ομοσπονδίας – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Απαραίτητες πληροφορίες – Απουσία – Άρθρο 9, παράγραφος 4 – «Κανόνας του χαμηλότερου δασμού» – Ενδεικτική τιμή – Περιθώριο κέρδους του κλάδου παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προσδιορισμός – Επιλογή του πλέον πρόσφατου αντιπροσωπευτικού έτους – Άρθρο 2, παράγραφος 9 – Κατασκευή της τιμής εξαγωγής – Ζημία προκληθείσα στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής – Κατ' αναλογία εφαρμογή – Υπολογισμός του περιθωρίου υποτιμολόγησης – Αιτιολογία]	29
Γενικό Δικαστήριο		
2023/C 261/41	Υπόθεση T-309/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — TC κατά Κοινοβουλίου [Θεσμικό δίκαιο – Διατάξεις που αφορούν τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας – Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών – Εύλογη προθεσμία – Βάρος απόδειξης – Δικαίωμα ακρόασης – Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 – Άρθρο 26 ΚΥΚ]	30
2023/C 261/42	Υπόθεση T-33/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Vallegre κατά EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PORTO INSÍGNIA – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης INSÍGNIA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	30
2023/C 261/43	Υπόθεση T-47/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — DDR Kultur κατά EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE PLANET – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PLANÈTE + – Σχετικός κίνδυνος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	31
2023/C 261/44	Υπόθεση T-63/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Brooks England κατά EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BROOKS ENGLAND – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BROOKS – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001)}	32
2023/C 261/45	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-218/22 και T-219/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Roxtec και Wallmax κατά EUIPO — Wallmax και Roxtec (Απεικόνιση μπλε τετραγώνου το οποίο περιέχει οκτώ ομόκεντρους μαύρους κύκλους) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει μπλε τετράγωνο που περιέχει οκτώ ομόκεντρους μαύρους κύκλους – Λόγος απόλυτης ακυρότητας – Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	32

2023/C 261/46	Υπόθεση T-339/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Chocolates Lacasa Internacional κατά EUIPO Esquitino Madrid (Conguitos) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Conguitos – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Conguitos – Λόγος απόλυτης ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Λόγος σχετικής ακυρότητας – Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001] – Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001]]	33
2023/C 261/47	Υπόθεση T-368/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Cassa Centrale κατά EUIPO — Bankia (BANQUI) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BANQUI – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Bankia – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του (ΕΕ) 2017/1001 – Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος]	34
2023/C 261/48	Υπόθεση T-519/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Société des produits Nestlé κατά EUIPO — European Food (FITNESS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανάκλησης αποφάσεων ή ακύρωσης εγγραφών – Ανάκληση αποφάσεως που περιέχει προφανές σφάλμα το οποίο μπορεί να αποδοθεί στο EUIPO – Άρθρο 103, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Απουσία προφανούς σφάλματος]	35
2023/C 261/49	Υπόθεση T-541/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Sanity Group κατά EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sanity Group – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SANYTOL – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	35
2023/C 261/50	Υπόθεση T-543/22: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BioPlan – Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα BIOPLAK – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων – Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	36
2023/C 261/51	Υπόθεση T-221/23: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Απριλίου 2023 — WS κατά EUIPO	36
2023/C 261/52	Υπόθεση T-232/23: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Μαΐου 2023 — LW κατά Επιτροπής	37
2023/C 261/53	Υπόθεση T-261/23: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2023 — Acampora κ.λπ. κατά Επιτροπής	38
2023/C 261/54	Υπόθεση T-299/23: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2023 — Hexal κατά Επιτροπής	39
2023/C 261/55	Υπόθεση T-306/23: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2023 — Red Bull κ.λπ. κατά Επιτροπής	40
2023/C 261/56	Υπόθεση T-309/23: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2023 — Aliud Pharma κατά Επιτροπής	41
2023/C 261/57	Υπόθεση T-312/23: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2023 — Naturgy Energy Group κατά EUIPO — Global Power Service (gps global power service)	42
2023/C 261/58	Υπόθεση T-313/23: Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2023 — Adeva κατά EUIPO — Sideme (MAISON CAVIST.)	43
2023/C 261/59	Υπόθεση T-314/23: Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2023 — Tiendanimal κατά EUIPO (CRIADORES)	43
2023/C 261/60	Υπόθεση T-316/23: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2023 — Pfriem κατά EUIPO — U-Control (UC)	44
2023/C 261/61	Υπόθεση T-318/23: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2023 — J&B κατά EUIPO — Ergün (J&B BRO)	45
2023/C 261/62	Υπόθεση T-320/23: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2023 — The Not Company κατά EUIPO (NOT MILK)	45
2023/C 261/63	Υπόθεση T-322/23: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2023 — VN κατά Επιτροπής	46
2023/C 261/64	Υπόθεση T-324/23: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου de 2023 — J. García Carrión κατά EUIPO — Calipso (LimoLife)	47

Διορθωτικά

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2023/C 261/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 252 της 17.7.2023

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 235 της 3.7.2023

EE C 223 της 26.6.2023

EE C 216 της 19.6.2023

EE C 205 της 12.6.2023

EE C 189 της 30.5.2023

EE C 173 της 15.5.2023

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Αυγούστου 2021 η Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 25 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-42/21, Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-546/21 P)

(2023/C 261/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fundacja Instytut na rzecz Kultury Prawnej Ordo Iuris (εκπρόσωποι: K. Koźmiński, radca prawny, T. Siemiński, adwokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Με διάταξη της 15ης Φεβρουαρίου 2023, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αναίρεσε τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 25ης Ιουνίου 2021, Fundacja Instytut na rzecz kultury prawnej Ordo Iuris κατά Κοινοβουλίου (T-42/21, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:385), και ανέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2022 ο WV κατά της απόφασης την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2022 στην υπόθεση T-618/21, WV κατά CdT

(Υπόθεση C-750/22 P)

(2023/C 261/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναηρεσείων: WV (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Champetier, avocates)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdT)

Με διάταξη της 13ης Ιουνίου 2023, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως ως προδήλως αβάσιμη και έκρινε ότι ο αναηρεσείων φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) την 1η Μαρτίου 2023 — N. A. K., E. A. K., Y. A. K. κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-123/23 (¹))

(2023/C 261/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Minden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: N. A. K., E. A. K., Y. A. K.

Καθή: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της αυτής οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας μια αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται στο εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη, εφόσον η αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκε προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος απορρίφθηκε από το άλλο κράτος μέλος, με απόφαση που έχει καταστεί απρόσβλητη, ως αβάσιμη;

⁽¹⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

⁽²⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2023 — [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά AR

(Υπόθεση C-179/22 ⁽¹⁾, AR)

(2023/C 261/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 222 της 7.6.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Conseil national des barreaux, Conférence des bâtonniers, Ordre des avocats du barreau de Paris κατά Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, παρισταμένου του: Ordre des avocats du barreau des Hauts-de-Seine

(Υπόθεση C398/21 ⁽¹⁾, Conseil national des barreaux κ.λπ.)

(2023/C 261/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 382 της 20.9.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του High Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Z.K., M.S. κατά The Minister for Justice and Equality

(Υπόθεση C-248/22 ⁽¹⁾, The Minister for Justice and Equality)

(2023/C 261/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 237 της 20.6.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Digi Tánközlési és Szolgáltató Kft. κατά Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

(Υπόθεση C-460/22 ⁽¹⁾, DIGI)

(2023/C 261/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 432 της 14.11.2022.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2023 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Global Sarnet Ltd κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Presidenza del Consiglio dei ministri, παρισταμένων των: Sisal Entertainment SpA, Magic Games Sas di A. Malfatti, Magic Games Srl, Codacons

(Υπόθεση C-463/21 ⁽¹⁾, Global Sarnet)

(2023/C 261/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 412 της 11.10.2021.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (Γερμανία) στις 28 Μαρτίου 2023 — Μ.Ε.Ο. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-202/23, Baabda κ.λπ. ⁽¹⁾)

(2023/C 261/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Minden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Μ.Ε.Ο.

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32ΕΕ ⁽²⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθείσα στο εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, αν ο αιτών έχει ήδη υποβάλει προηγουμένως αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος και το άλλο αυτό κράτος μέλος έχει αναστείλει τη διαδικασία για τον λόγο ότι ο αιτών δεν τη συνέχισε;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα:

Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2013/32, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας αίτηση διεθνούς προστασίας υποβληθείσα στο εν λόγω κράτος μέλος πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, αν ο αιτών έχει ήδη υποβάλει προηγουμένως αίτηση διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος και το άλλο αυτό κράτος μέλος έχει αναστείλει τη διαδικασία για τον λόγο ότι ο αιτών δεν τη συνέχισε, μολονότι η διαδικασία ασύλου στο άλλο κράτος μέλος μπορεί ακόμα να κινηθεί εκ νέου από αυτό, αν ο αιτών υποβάλει σχετική αίτηση;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:

Καθορίζει το δίκαιο της Ένωσης το χρονικό σημείο το οποίο είναι κρίσιμο, στο πλαίσιο της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας, όσον αφορά το ζήτημα αν μπορεί να κινηθεί εκ νέου διαδικασία ασύλου ανασταλείσα προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος ή το ζήτημα αυτό ρυθμίζεται αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο;

4) Σε περίπτωση που στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το δίκαιο της Ένωσης περιέχει σχετικές διατάξεις:

Ποιο χρονικό σημείο είναι κρίσιμο, βάσει των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, στο πλαίσιο της εξέτασης αίτησης διεθνούς προστασίας, όσον αφορά το ζήτημα αν μπορεί να κινηθεί εκ νέου διαδικασία ασύλου ανασταλείσα προηγουμένως σε άλλο κράτος μέλος;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις
4 Απριλίου 2023 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Υπόθεση C-217/23, *Laghman* (¹))

(2023/C 261/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ανααιρεσίβλητος: A N

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει η φράση «η ομάδα έχει ιδιαίτερη ταυτότητα στην οικεία χώρα, διότι γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική ομάδα από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο», η οποία περιέχεται στο άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ (²), την έννοια ότι η ομάδα έχει ιδιαίτερη ταυτότητα στην οικεία χώρα μόνον όταν γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική ομάδα από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο ή πρέπει η ύπαρξη «ιδιαίτερης ταυτότητας» να εξετάζεται αυτοτελώς και ανεξάρτητα από το αν η ομάδα γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο;

Αν, βάσει της απάντησης στο πρώτο ερώτημα, η ύπαρξη «ιδιαίτερης ταυτότητας» πρέπει να εξετάζεται αυτοτελώς:

2. Με βάση ποια κριτήρια πρέπει να εξετάζεται η ύπαρξη «ιδιαίτερης ταυτότητας» κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95;

Ανεξάρτητα από την απάντηση στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα:

3. Κατά την αξιολόγηση του εάν μια ομάδα γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική «από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο», κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η άποψη του δράστη της δίωξης ή η άποψη της κοινωνίας στο σύνολό της ή ενός σημαντικού μέρους της κοινωνίας μιας χώρας ή ενός τμήματος της χώρας;

4. Με βάση ποια κριτήρια πρέπει να αξιολογείται εάν μια ομάδα γίνεται αντιληπτή ως «διαφορετική» κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/95;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel București (Ρουμανία) στις 5 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά Ș.C.F. και H.F.I.

(Υπόθεση C-219/23, Duda (¹))

(2023/C 261/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Ș.C.F. και H.F.I.

Πολιτική αγωγή: Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene

Αστικώς υπεύθυνη: H.A. SRL

Μετέχουσα στη διαδικασία: Ministerul public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 325, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 2, παράγραφος 1, της Συμβάσεως που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με τη προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (²), ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με το άρθρο 49, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση περί παραγραφής της ποινικής ευθύνης που απορρέει από την εφαρμογή, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Curtea Constituțională (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ρουμανία), εθνικού προτύπου προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων όσον αφορά την αρχή nullum crimen, nulla poena sine lege, το οποίο υποχρεώνει τα εθνικά δικαστήρια να λαμβάνουν υπόψη στις εκκρεμείς υποθέσεις, βάσει της αρχής της εφαρμογής του επεικέστερου ποινικού νόμου (lex mitior), κανόνα περί διακοπής της παραγραφής, ως κανόνα ουσιαστικού ποινικού δικαίου, ο οποίος είναι μεταγενέστερος των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης και ο οποίος, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου, δεν προβλέπει πλέον καμία περίπτωση διακοπής της παραγραφής, ενώ ο, προγενέστερος των εν λόγω αποφάσεων, κανόνας που ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης καθόριζε κατά τρόπο σαφή, ακριβή, προβλέψιμο και κατανοητό τις περιπτώσεις διακοπής της παραγραφής, των οποίων η συνδρομή συνεπαγόταν ότι ειδική παραγραφή δεν είχε εκπνεύσει, στο μέτρο που η εφαρμογή της συγκεκριμένης εθνικής ρυθμίσεως δύναται να υπονομεύσει την υπεροχή, την ενότητα και την αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης και να εμποδίσει τον αποτελεσματικό και αποτρεπτικό κολασμό σοβαρών περιπτώσεων του αδικήματος της απάτης οι οποίες θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, καθώς και την έννοια ότι επιβάλλουν στα εθνικά δικαστήρια να αφήνουν ανεφάρμοστη την εν λόγω εθνική ρύθμιση, στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών που αφορούν τέτοιες αξιόποινες πράξεις, εφόσον η εφαρμογή της συνεπάγεται τα προμνημονευθέντα αποτελέσματα, και να εφαρμόζουν, όσον αφορά τη διακοπή της παραγραφής, τον έχοντα σαφές, ακριβές, προβλέψιμο και κατανοητό περιεχόμενο κανόνα ο οποίος ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών και ο οποίος αποτρέπει τα συγκεκριμένα αποτελέσματα.

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) ΕΕ 1995, C 316, σ. 49.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Braşov (Ρουμανία) στις 11 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά L.D.

(Υπόθεση C-223/23, Redu ⁽¹⁾)

(2023/C 261/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Braşov

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

L.D.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2 ΣΕΕ, το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 4, [παράγραφος 3], ΣΕΕ, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 15 και 22 και [με] το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης ⁽²⁾, υπό το πρίσμα της υποχρέωσης του κράτους μέλους να λαμβάνει κάθε αναγκαίο και κατάλληλο μέτρο προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης της ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας, στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής ⁽³⁾, και με γνώμονα το άρθρο 49, παράγραφος 1, τελευταία περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθενται σε έννομη κατάσταση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο καταδικασθείς αιτών ζητεί, με έκτακτο ένδικο μέσο, την εξαφάνιση αμετάκλητης ποινικής καταδικαστικής αποφάσεως για το αδίκημα της οδήγησης αυτοκινήτου οχήματος με άδεια οδήγησης που είχε ανασταλεί, γεγονός που θα του επέτρεπε να ασκήσει εκ νέου το δικαίωμά του οδήγησης, το οποίο συνεπάγεται την ελεύθερη κυκλοφορία σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, προβάλλοντας την εφαρμογή της αρχής του επεικέστερου ποινικού νόμου, η οποία έπρεπε να τύχει εφαρμογής κατά τη διάρκεια της δίκης επί της ουσίας και θα προέβλεπε συντομότερη προθεσμία παραγραφής, η οποία θα παρερχόταν πριν από την εκδίκαση της υποθέσεως, πλην όμως τούτο αποκαλύφθηκε μεταγενέστερα, με απόφαση του εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου η οποία έκρινε αντισυνταγματική διάταξη νόμου σχετικά με τη διακοπή της παραγραφής της ποινικής ευθύνης (απόφαση του 2022), με αιτιολογία την αδράνεια του νομοθέτη, ο οποίος δεν παρενέβη για την εναρμόνιση της εν λόγω διατάξεως νόμου με άλλη απόφαση του ίδιου συνταγματικού δικαστηρίου, εκδοθείσα τέσσερα έτη πριν από την τελευταία απόφαση (απόφαση του 2018) –χρονικό διάστημα κατά το οποίο η νομολογία των τακτικών δικαστηρίων που διαμορφώθηκε κατ' εφαρμογήν της πρώτης αποφάσεως είχε ήδη παγιωθεί υπό την έννοια ότι η επίμαχη διάταξη εξακολούθησε να τυγχάνει εφαρμογής υπό τη μορφή με την οποία είχε ερμηνευθεί με την πρώτη απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου– με πρακτική συνέπεια να μειωθεί στο ήμισυ ο χρόνος παραγραφής για όλα τα αδικήματα για τα οποία δεν είχε εκδοθεί αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση πριν από την πρώτη απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου και να παύσει, κατά συνέπεια, η ποινική δίωξη που είχε ασκηθεί κατά του εν λόγω κατηγορουμένου;
- 2) Έχουν το άρθρο 2 ΣΕΕ, σχετικά με τις αξίες του κράτους δικαίου και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εντός κοινωνίας που χαρακτηρίζεται από τη δικαιοσύνη, και το άρθρο 4, [παράγραφος 3], ΣΕΕ, σχετικά με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής σχετικά με τη δέσμευση να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του ρουμανικού δικαστικού συστήματος, διά παραπομπής στο άρθρο 49, [παράγραφος 1], τελευταία περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο κατοχυρώνει την αρχή του επεικέστερου ποινικού νόμου, την έννοια ότι, όσον αφορά το εθνικό δικαστικό σύστημα στο σύνολό του, αντιτίθενται σε έννομη κατάσταση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο καταδικασθείς αιτών ζητεί, με έκτακτο ένδικο μέσο, την εξαφάνιση αμετάκλητης ποινικής καταδικαστικής αποφάσεως για το αδίκημα της οδήγησης αυτοκινήτου με άδεια οδήγησης που είχε ανασταλεί, γεγονός που θα του επέτρεπε να ασκήσει εκ νέου το δικαίωμά του οδήγησης, το οποίο συνεπάγεται την ελεύθερη κυκλοφορία σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, προβάλλοντας την εφαρμογή της αρχής του επεικέστερου ποινικού νόμου, η οποία έπρεπε να τύχει εφαρμογής κατά τη διάρκεια της δίκης επί της ουσίας και θα προέβλεπε συντομότερη προθεσμία παραγραφής η οποία θα παρερχόταν πριν από την εκδίκαση της υποθέσεως, πλην όμως τούτο αποκαλύφθηκε μεταγενέστερα, με απόφαση του εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου, η οποία έκρινε αντισυνταγματική διάταξη νόμου σχετικά με τη διακοπή της παραγραφής της ποινικής ευθύνης (απόφαση του 2022), προβάλλοντας την αδράνεια του νομοθέτη, ο οποίος δεν παρενέβη για την εναρμόνιση της διατάξεως νόμου με άλλη απόφαση του ίδιου συνταγματικού δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε τέσσερα έτη πριν από την τελευταία απόφαση (απόφαση του 2018) –χρονικό διάστημα κατά το οποίο η νομολογία των τακτικών δικαστηρίων που διαμορφώθηκε κατ' εφαρμογήν της πρώτης αποφάσεως είχε ήδη παγιωθεί υπό την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη συνέχιζε να υφίσταται υπό τη μορφή με την οποία είχε ερμηνευθεί με την πρώτη απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου– με πρακτική συνέπεια να μειωθεί στο ήμισυ η προθεσμία παραγραφής για όλα τα αδικήματα για τα οποία δεν είχε εκδοθεί αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση πριν από την πρώτη απόφαση του συνταγματικού δικαστηρίου και να παύσει, κατά συνέπεια, η ποινική δίωξη που είχε ασκηθεί κατά του εν λόγω κατηγορουμένου;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης και μόνον εφόσον δεν μπορεί να δοθεί ερμηνεία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης, έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση ή πρακτική βάσει της οποίας τα τακτικά εθνικά δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις του εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου και από τις δεσμευτικές ισχύος αποφάσεις του ανωτάτου εθνικού δικαστηρίου και δεν δύνανται, εξ αυτού του λόγου και με την επιφύλαξη της διαπράξεως πειθαρχικού αδικήματος, να αφήνουν αυτεπαγγέλτως ανεφάρμοστη τη νομολογία που απορρέει από τις αποφάσεις αυτές, ακόμη και αν εκτιμούν, υπό το πρίσμα αποφάσεως του Δικαστηρίου, ότι η επίμαχη νομολογία αντιβαίνει στο άρθρο 2 ΣΕΕ, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και στο άρθρο 4, [παράγραφος 3], ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 2, 15 και 22 και [με] το άρθρο 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2006/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2006 για την άδεια οδήγησης, υπό το πρίσμα της υποχρέωσης του κράτους μέλους να λαμβάνει κάθε αναγκαίο και κατάλληλο μέτρο προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της βελτίωσης της ασφάλειας της οδικής κυκλοφορίας, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, και με γνώμονα το άρθρο 49, [παράγραφος 1], τελευταία περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) ΕΕ 2006, L 403, σ. 18.

(³) Απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς (ΕΕ 2006 L 354, σ. 56).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις
12 Απριλίου 2023 — Ποινική διαδικασία κατά SS, IP, ZI, DD, HYA**

(Υπόθεση C-229/23, HYA κ. λπ.)

(2023/C 261/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

SS, IP, ZI, DD, HYA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58 (¹), σε συνδυασμό με το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση C-349/21 (²) και υπό το πρίσμα της ενδέκατης αιτιολογικής σκέψης της οδηγίας καθώς και των άρθρων 52, παράγραφος 1, και 53, του Χάρτη, αλλά και υπό το φως αρχής της ισοδυναμίας, την έννοια ότι υποχρεώνει τα εθνικά δικαστήρια

- να μην εφαρμόζουν διατάξεις του εθνικού δικαίου (άρθρο 121, παράγραφος 4, του Συντάγματος, άρθρο 174, παράγραφος 4, του ΝΡΚ [βουλγαρικού κώδικα ποινικής δικονομίας] και άρθρο 15, παράγραφος 2, του ZSRS [νόμου περί ειδικών μεθόδων συλλογής πληροφοριών]) ή την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σε απόφασή του επί της υπόθεσης αριθ. 70078/12, σύμφωνα με τις οποίες στην άδεια της δικαστικής αρχής (για ακρόαση, υποκλοπή, και αποθήκευση τηλεπικοινωνιών χωρίς τη συγκατάθεση των χρηστών) απαιτείται να αναγράφονται σαφώς οι λόγοι και, μάλιστα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη αιτιολογημένου αιτήματος βάσει του οποίου χορηγήθηκε η άδεια, ο δε λόγος μη εφαρμογής τους συνίσταται στο γεγονός ότι με τη συνδυασμένη ανάγνωση του αιτήματος και της άδειας του δικαστηρίου καθίσταται δυνατό διαπιστωθεί 1) για ποιους ακριβώς λόγους το δικαστήριο, σε συνάρτηση με τις πραγματικές και νομικές περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις και 2) για ποιο πρόσωπο και ποιο μέσο επικοινωνίας χορηγήθηκε η άδεια της δικαστικής αρχής·

- κατά τον έλεγχο εάν η επίδικη τηλεπικοινωνία πρέπει να απορριφθεί ως αποδεικτικό μέσο, να μην εφαρμόζουν ή να ερμηνεύουν κατά τρόπο σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης, (άρθρο 105, παράγραφος 2, του ΝPK) εθνική διάταξη η οποία επιτάσσει την τήρηση των εθνικών δικονομικών κανόνων (κυρίως του άρθρου 174, παράγραφος 4, του ΝPK και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του ZSRS) και αντί αυτής να εφαρμόζουν τον κανόνα που έχει θεσπίσει το Δικαστήριο με απόφασή του της 16ης Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση C-349/21;

- (¹) Οδηγία 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ 2002, L 201, σ. 37)
- (²) ECLI:EU:C:2023:102.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) στις 18 Απριλίου 2023 — Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën κατά L BV

(Υπόθεση C-243/23, Drebers (¹))

(2023/C 261/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Belgische Staat / Federale Overheidsdienst Financiën

Εφεσίβλητη: L BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 187 και 189 της οδηγίας 2006/112/EK (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη (δηλαδή στο άρθρο 48, παράγραφος 2, και στο άρθρο 49 WBTW σε συνδυασμό με το άρθρο 9 KB nr. 3 van 10 december 1969, met betrekking tot de aftrekgeregeling voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde), σύμφωνα με την οποία η παρατεταμένη περίοδος διακανονισμού (των 15 ετών) εφαρμόζεται σε περίπτωση εργασιών μετατροπής υπάρχοντος κτιρίου μόνον εφόσον μετά την ολοκλήρωση των εργασιών υπάρχει «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12 της ως άνω οδηγίας βάσει των κριτηρίων του εθνικού δικαίου, μολονότι η οικονομική διάρκεια ζωής ενός κτιρίου που έχει αναμορφωθεί ουσιωδώς (το οποίο ωστόσο δεν αποτελεί βάσει των διοικητικών κριτηρίων του εθνικού δικαίου «νέο κτίριο» κατά την έννοια του άρθρου 12) είναι η ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής ενός νέου κτιρίου, η οποία είναι σημαντικά μεγαλύτερη από την περίοδο των 5 ετών που προβλέπει το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων από το γεγονός ότι οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν αποσβένονται σε χρονικό διάστημα 33 ετών, το οποίο αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα απόσβεσης των νέων κτιρίων;
- 2) Έχει άμεσο αποτέλεσμα το άρθρο 187 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, με συνέπεια ο υποκείμενος στον φόρο που έχει πραγματοποιήσει σε κτίριο εργασίες οι οποίες δεν καθιστούν μεν δυνατό τον χαρακτηρισμό του αναμορφωμένου κτιρίου, βάσει των κριτηρίων του εθνικού δικαίου, ως «νέου κτιρίου» κατά την έννοια του άρθρου 12 της ως άνω οδηγίας, συνδέονται όμως με οικονομική διάρκεια ζωής που είναι ίδια με την οικονομική διάρκεια ζωής αντιστοιχών νέων κτιρίων στα οποία εφαρμόζεται περίοδος διακανονισμού 15 ετών, να μπορεί να επικαλεστεί την εφαρμογή της περιόδου διακανονισμού των 15 ετών;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Dortmund (Γερμανία) στις
20 Απριλίου 2023 — ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH
κατά Land Nordrhein-Westfalen**

(Υπόθεση C-253/23, ASG)

(2023/C 261/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Dortmund

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: ASG 2 Ausgleichsgesellschaft für die Sägeindustrie Nordrhein-Westfalen GmbH

Εναγόμενο: Land Nordrhein-Westfalen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το δικαίωμα της Ένωσης, ιδίως το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 2, σημείο 4, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/104/ΕΕ⁽¹⁾, την έννοια ότι είναι αντίθετο στην ερμηνεία και εφαρμογή της νομοθεσίας κράτους μέλους διά της οποίας απαγορεύεται σε εν δυνάμει ζημιωθέντα λόγω παράβασης του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, η οποία καθορίζεται βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 2014/104/ΕΕ και βάσει των δεσμευτικού χαρακτήρα εθνικών διατάξεων που το μετέφεραν στην εθνική έννομη τάξη, να εκχωρήσει καταπιστευτικά τις αξιώσεις του –ιδίως σε περιπτώσεις μαζικών ή διάσπαρτων ζημιών– σε αδειοδοτημένο πάροχο νομικών υπηρεσιών, προκειμένου ο τελευταίος να επιδιώξει τη συλλογική ικανοποίησή τους, μαζί με αξιώσεις άλλων φερόμενων ως ζημιωθέντων, ασκώντας παρεπόμενη αγωγή (γνωστή ως αγωγή follow-on), όταν δεν υπάρχει άλλο ισοδύναμο μέσο, προβλεπόμενο από τον νόμο ή από σύμβαση, για τη συλλογική άσκηση αγωγών αποζημίωσης, κυρίως διότι δεν συνεπάγονται την έκδοση καταψηφιστικών αποφάσεων ή είναι πρακτικά ανέφικτες για άλλους δικονομικούς λόγους και αντικειμενικά ασύμφορες για οικονομικούς λόγους και, ως εκ τούτου, ιδίως η επιδίωξη αποκατάστασης ζημιών μικρής κλίμακας θα καθίστατο πρακτικά αδύνατη ή σε κάθε περίπτωση εξαιρετικά δυσχερής;
- 2) Έχει σε κάθε περίπτωση το δικαίωμα της Ένωσης την κατά τα ανωτέρω έννοια εάν η ικανοποίηση των επίδικων αξιώσεων αποζημίωσης πρέπει να επιδιωχθεί με αυτοτελή αγωγή (γνωστή ως αγωγή «stand-alone»), ήτοι χωρίς προηγούμενη αιτιολογημένη απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή των εθνικών αρχών αναφορικά με τη φερόμενη παράβαση, έχουσα δεσμευτική ισχύ κατά την έννοια των εθνικών διατάξεων οι οποίες στηρίζονται στο άρθρο 9 της οδηγίας 2014/104/ΕΕ, όταν δεν υπάρχει άλλο ισοδύναμο μέσο, προβλεπόμενο από τον νόμο ή από σύμβαση, για τη συλλογική άσκηση αστικών αγωγών αποζημίωσης εξαιτίας των λόγων που ήδη αναφέρονται στο πρώτο ερώτημα και, ιδίως, σε περίπτωση που η παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ δεν θα επέσυρε καμία απολύτως νομική συνέπεια, ούτε, δηλαδή, διά της επιβολής διοικητικών κυρώσεων (public enforcement), ούτε διά της ασκήσεως αγωγής ιδιωτικού δικαίου (private enforcement);
- 3) Στην περίπτωση που η απάντηση είναι καταφατική τουλάχιστον στο ένα εκ των δύο ερωτημάτων, πρέπει οι αντίστοιχοι κανόνες της γερμανικής νομοθεσίας, εφόσον αποκλείεται ερμηνεία σύμφωνη προς το δικαίωμα της Ένωσης, να παραμείνουν ανεφάρμοστοι, γεγονός το οποίο θα είχε ως επακόλουθο οι εκχωρήσεις υπό αυτό το πρίσμα να είναι σε κάθε περίπτωση έγκυρες και να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 349, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Ustavni sud Republike Hrvatske (Κροατία) στις
28 Απριλίου 2023 — E. P. κατά Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za
drugostupanjski upravni postupak**

(Υπόθεση C-277/23, Ministarstvo financija)

(2023/C 261/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Ustavni sud Republike Hrvatske

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα στο πλαίσιο συνταγματικής προσφυγής: E. P.

Καθού: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 18, 20, 21 και 165, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, C 202, σ. 1) την έννοια ότι αντιτίθενται σε διατάξεις κράτους μέλους βάσει των οποίων γονέας στερείται του δικαιώματος αύξησης της ετήσιας βασικής έκπτωσης από τον φόρο εισοδήματος ως προς εξαρτώμενο τέκνο το οποίο έλαβε, ως οικονομική υποστήριξη για την κινητικότητα σπουδαστών, ποσό υψηλότερο του προβλεπόμενου ανώτατου ορίου, υπό την ιδιότητά του ως εξαρτώμενου σπουδαστή που άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής σε άλλο κράτος μέλος για λόγους σπουδών, και το οποίο, ως εκ τούτου, επωφελήθηκε, βάσει εθνικών εκτελεστικών πράξεων, από τα μέτρα του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος «Erasmus+»: το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό και για την κατάργηση των αποφάσεων αριθ. 1719/2006/ΕΚ, αριθ. 1720/2006/ΕΚ και αριθ. 1298/2008/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 347, σ. 50) για την κινητικότητα των σπουδαστών από κράτος μέλος με χαμηλότερο ή μεσαίο μέσο κόστος διαβίωσης σε κράτος μέλος με υψηλότερο μέσο κόστος διαβίωσης, όπως αυτά καθορίζονται σύμφωνα με τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 7, του εν λόγω κανονισμού;
- 2) Έχει το άρθρο 67 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2002, L 166, σ. 1) την έννοια ότι αντιτίθεται σε διατάξεις κράτους μέλους βάσει των οποίων γονέας στερείται του δικαιώματος αύξησης της ετήσιας βασικής έκπτωσης από τον φόρο εισοδήματος ως προς εξαρτώμενο σπουδαστή ο οποίος, κατά τη διαμονή του για σπουδές σε άλλο κράτος μέλος, έλαβε οικονομική υποστήριξη για την κινητικότητα των σπουδαστών βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος «Erasmus+»: το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό και για την κατάργηση των αποφάσεων αριθ. 1719/2006/ΕΚ, αριθ. 1720/2006/ΕΚ και αριθ. 1298/2008/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 347, σ. 50);

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Απριλίου 2023 — Μ.Μ., υπό την ιδιότητα του κληρονόμου του Μ.Ρ. κατά Ministero della Difesa

(Υπόθεση C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Μ.Μ., υπό την ιδιότητα του κληρονόμου του Μ.Ρ.

Ανααιρεσίβλητο: Ministero della Difesa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η ρήτρα 5 («Μέτρα για την αποφυγή κατάχρησης») της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, της 28ης Ιουνίου 1999, την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτήν εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η ιταλική ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του legge n. 1023/1969 (νόμου 1023/1969) και του άρθρου 1 του Decreto Ministeriale 20 dicembre 1971 (υπουργικού διατάγματος της 20ής Δεκεμβρίου 1971), η οποία προβλέπει την ετήσια ανάθεση καθηκόντων [κατά την έννοια του άρθρου 7 του Decreto Ministeriale 20 dicembre 1971 «per la durata massima di un anno scolastico» (υπουργικού διατάγματος της 20ής Δεκεμβρίου 1971 περί μέγιστης διάρκειας του ακαδημαϊκού έτους)] για τη διδασκαλία μη στρατιωτικών μαθημάτων στις σχολές, τα ιδρύματα και τις οντότητες του πολεμικού ναυτικού και της πολεμικής αεροπορίας σε πολιτικό προσωπικό εκτός της Δημόσιας Διοίκησης, χωρίς να μνημονεύει τους αντικειμενικούς λόγους που δικαιολογούν την ανανέωση των εν λόγω συμβάσεων (η οποία προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 4 του προμηθευθέντος υπουργικού διατάγματος, μέσω της πρόβλεψης της μείωσης των αποδοχών κατά τη δεύτερη ανάθεση καθηκόντων), τη μέγιστη συνολική διάρκεια των συμβάσεων ορισμένου χρόνου και τον μέγιστο αριθμό ανανεώσεων, και χωρίς να προβλέπει τη δυνατότητα των διδασκόντων να αξιώσουν την αποκατάσταση της ζημίας που ενδεχομένως υπέστησαν λόγω τέτοιων ανανεώσεων, ελλείψει εξάλλου διαδικασίας μονιμοποίησης των διδασκόντων στις εν λόγω σχολές;

- 2) Συνιστούν οι οργανωτικές ανάγκες του συστήματος σχολών, ιδρυμάτων και οντοτήτων του πολεμικού ναυτικού και της πολεμικής αεροπορίας αντικειμενικούς λόγους, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, που προσαρτάται στην οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, οι οποίοι καθιστούν συμβατή με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κανονιστική ρύθμιση όπως η προμνησθείσα ιταλική ρύθμιση, η οποία, όσον αφορά την ανάθεση καθηκόντων διδασκαλίας σε προσωπικό εκτός των εν λόγω στρατιωτικών σχολών, οντοτήτων και ιδρυμάτων, δεν καθορίζει προϋποθέσεις για τη χρησιμοποίηση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, σύμφωνα με την οδηγία 1999/70/ΕΚ και την προσαρτημένη συμφωνία-πλαίσιο, ούτε προβλέπει δικαίωμα αποκατάστασης της ζημίας;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Απριλίου 2023 οι Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät και TenneT TSO BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση T-606/20, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER

(Υπόθεση C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (εκπρόσωποι: M. Levitt, avocat, B. Byrne και D. Jubrail, Solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER)

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει εν όλω ή εν μέρει τη ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (στο εξής: συμβούλιο προσφυγών) της 16ης Ιουλίου 2020 στην υπόθεση A-001-2020 (ενοποιημένο κείμενο) (στο εξής: απόφαση του συμβουλίου προσφυγών)· και
- να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αίτησης αναίρεσης, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναίρεσης.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν παρέβη την υποχρέωση να διενεργήσει πλήρη έλεγχο της υποκείμενης απόφασης 02/2020 του ACER της 24ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση. Κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασής του, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι δεν υπείχε νομική υποχρέωση να διενεργήσει πλήρη έλεγχο περίπλοκων, τεχνικής φύσης, εκτιμήσεων. Η ανωτέρω κρίση, η οποία είναι αντίθετη προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, αποτυπώνεται ρητώς στην απόφαση του συμβουλίου προσφυγών. Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να ερμηνεύσει εκ νέου τη σαφή διατύπωση της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών ώστε να καταλήξει στο συμπέρασμα— σε ευθεία αντίθεση προς αυτή τη διατύπωση— ότι το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε πλήρη έλεγχο.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τα άρθρα 21 και 37 του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2195⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριας γραμμής για την εξισορρόπηση ηλεκτρικής ενέργειας κατά την αξιολόγηση της νομικής βάσης για τις λειτουργίες «που απαιτούνται» για τη διαχείριση πλατφόρμας δυνάμει του άρθρου 21. Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε δύο νομικές πλάνες. Πρώτον, σε αντίθεση προς το γράμμα και τη δομή του κανονισμού 2017/2195 της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η διαχείριση της δυναμικότητας μέσω του υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς συνιστά λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση πλατφόρμας δυνάμει του άρθρου 21, διότι το άρθρο 37 ορίζει ότι οι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς (στο εξής: ΔΣΜ) διεξάγουν μια διαδικασία διαρκούς επικαιροποίησης της διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν σεβάστηκε τη διάκριση μεταξύ των νομικών υποχρεώσεων των ΔΣΜ για εκτέλεση μιας λειτουργίας «που απαιτείται» για τη διαχείριση πλατφόρμας δυνάμει του άρθρου 21 και των δικαιωμάτων τους (που περιλαμβάνονται στην ίδια διάταξη) να προτείνουν πρόσθετες λειτουργίες πλατφόρμας.

(¹) ΕΕ 2017, L 312, σ. 6.

Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Απριλίου 2023 οι Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät και TenneT TSO BV κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις 15 Φεβρουαρίου 2023 στην υπόθεση T-607/20, Austrian Power Grid κ.λπ. κατά ACER

(Υπόθεση C-282/23 P)

(2023/C 261/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (εκπρόσωποι: M. Levitt, avocat, B. Byrne και D. Jubrail, Solicitors)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER)

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναίρεσει εν όλω ή εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει εν όλω ή μέρει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (στο εξής: συμβούλιο προσφυγών) της 16ης Ιουλίου 2020 στην υπόθεση A-002-2020 (ενοποιημένο κείμενο) (στο εξής: απόφαση του συμβουλίου προσφυγών)· και
- να καταδικάσει τον ACER στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσης, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους αναίρεσης.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη κρίνοντας ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν παρέβη την υποχρέωση του να διενεργήσει πλήρη έλεγχο της υποκείμενης απόφασης 03/2020 του ACER, της 24ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με το πλαίσιο υλοποίησης της ευρωπαϊκής πλατφόρμας για την ανταλλαγή ενέργειας εξισορρόπησης από εφεδρείες αποκατάστασης συχνότητας με χειροκίνητη ενεργοποίηση. Κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασής του, το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι δεν υπείχε νομική υποχρέωση να διενεργήσει πλήρη έλεγχο περίπλοκων, τεχνικής φύσης, εκτιμήσεων. Η ανωτέρω κρίση, η οποία είναι αντίθετη προς τη νομολογία του Δικαστηρίου, αποτυπώθηκε ρητώς στην απόφαση του συμβουλίου προσφυγών. Το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να ερμηνεύσει εκ νέου τη σαφή διατύπωση της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών ώστε να καταλήξει στο συμπέρασμα— σε ευθεία αντίθεση προς αυτή τη διατύπωση— ότι το συμβούλιο προσφυγών διενήργησε πλήρη έλεγχο.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα τα άρθρα 20 και 37 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2195⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριας γραμμής για την εξισορρόπηση ηλεκτρικής ενέργειας κατά την αξιολόγηση της νομικής βάσης για τις λειτουργίες «που απαιτούνται» για τη διαχείριση πλατφόρμας δυνάμει του άρθρου 20. Οι αναιρεσιούσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε δύο νομικές πλάνες. Πρώτον, σε αντίθεση προς το γράμμα και τη δομή του κανονισμού 2017/2195 της Επιτροπής, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η διαχείριση της δυναμικότητας μέσω του υπολογισμού της διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς συνιστά λειτουργία που απαιτείται για τη διαχείριση πλατφόρμας δυνάμει του άρθρου 20, διότι το άρθρο 37 ορίζει ότι οι διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς (στο εξής: ΔΣΜ) διεξάγουν μια διαδικασία διαρκούς επικαιροποίησης της διαζωνικής δυναμικότητας μεταφοράς. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν σεβάστηκε τη διάκριση μεταξύ των νομικών υποχρεώσεων των ΔΣΜ για εκτέλεση μιας λειτουργίας «που απαιτείται» για τη διαχείριση πλατφόρμας δυνάμει του άρθρου 20 και των δικαιωμάτων τους (που περιλαμβάνονται στην ίδια διάταξη) να προτείνουν πρόσθετες λειτουργίες πλατφόρμας.

(¹) ΕΕ 2017, L 312, σ. 6.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις
3 Μαΐου 2023 — ΗΕ κατά Bundesrepublik Deutschland**

(Υπόθεση C-288/23, El Baheer (¹))

(2023/C 261/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΗΕ

Καθή: Bundesrepublik Deutschland

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος δεν μπορεί να ασκήσει την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ⁽²⁾ να απορρίψει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη λόγω της χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος, επειδή οι συνθήκες διαβίωσης στο εν λόγω κράτος μέλος θα εξέθεταν τον αιτούντα σε σοβαρό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013⁽³⁾, το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, και το άρθρο 13 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽⁴⁾, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφοι 2 και 3, και το άρθρο 33, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, την έννοια ότι το γεγονός ότι έχει ήδη χορηγηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα εμποδίζει το κράτος μέλος να εξετάσει κατ' ελεύθερη κρίση την υποβληθείσα στο κράτος αυτό αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας και το υποχρεώνει να χορηγήσει στον αιτούντα το καθεστώς του πρόσφυγα χωρίς να εξετάσει τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της προστασίας αυτής;
2. Εφόσον στο πρώτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το κράτος μέλος δεν δεσμεύεται από τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα σε άλλο κράτος μέλος και πρέπει να εξετάσει την αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβλήθηκε σε αυτό κατ' ελεύθερη κρίση:

Αντιτίθενται στην υποχρέωση του αιτούντος δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ⁽⁵⁾ να μεταβεί αμέσως στο έδαφος του κράτους μέλους που του αναγνώρισε το καθεστώς του πρόσφυγα συνθήκες στο εν λόγω κράτος μέλος οι οποίες θα τον εξέθεταν σε σοβαρό κίνδυνο απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, με συνέπεια το κράτος μέλος να δύναται να εκδώσει απόφαση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του αιτούντος βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 της οδηγίας 2008/115, χωρίς να έχει επιβληθεί προηγουμένως η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας αυτής;

Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αποκλειστικά και μόνον οι συνθήκες στο κράτος μέλος που του αναγνώρισε το καθεστώς του πρόσφυγα, πρέπει δηλαδή να εφαρμοστεί το ίδιο κριτήριο με εκείνο που θα εφαρμοζόταν σε μια απόφαση δυνάμει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2013/32, ή επιτρέπεται να ληφθεί υπόψη ότι ο αιτών, μετά την κατ' ελεύθερη κρίση απόφαση του κράτους μέλους, δεν αποκτά σε αυτό κανένα καθεστώς προστασίας και έχει συνεπώς την ευχέρεια να επιλέξει την επιστροφή είτε στο άλλο κράτος μέλος που του χορήγησε το καθεστώς του πρόσφυγα είτε στη χώρα καταγωγής του;

3. Εφόσον στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/115, ο αιτών πρέπει να υποχρεωθεί να μεταβεί αμέσως στο έδαφος του κράτους μέλους που του αναγνώρισε το καθεστώς του πρόσφυγα:

Είναι δυνατόν η προβλεπόμενη στο άρθρο 6, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/115 υποχρέωση για τον αιτούντα να μεταβεί αμέσως στο έδαφος του κράτους μέλους που του αναγνώρισε το καθεστώς του πρόσφυγα και η απόφαση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 της οδηγίας αυτής, να σωρευθούν στην ίδια διοικητική απόφαση;

4. Εφόσον στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2008/115, ο αιτών δεν πρέπει να υποχρεωθεί να μεταβεί αμέσως στο έδαφος του κράτους μέλους που του αναγνώρισε το καθεστώς του πρόσφυγα:

Αντιτίθεται η αρχή της μη επαναπροώθησης (άρθρα 18, 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115, άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/95) σε μια απόφαση επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 της οδηγίας 2008/115, στη χώρα καταγωγής του αιτούντος, όταν στον αιτούντα χορηγήθηκε σε άλλο κράτος μέλος το καθεστώς του πρόσφυγα, αλλά το κράτος μέλος όπου διαμένει επί του παρόντος και όπου έχει υποβάλει αίτηση ασύλου οδηγείται, μετά από μια κατ' ελεύθερη κρίση εξέταση, στο συμπέρασμα ότι στον αιτούντα δεν μπορεί να χορηγηθεί κανένα καθεστώς προστασίας;

5. Εφόσον στο τέταρτο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι η αρχή της μη επαναπροώθησης αντιτίθεται σε μια απόφαση επιστροφής:

Πρέπει να εξετάζεται η αρχή της μη επαναπροώθησης (άρθρα 18, 19, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, άρθρο 5 της οδηγίας 2008/115, άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/95) ήδη κατά την έκδοση της απόφασης επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 της οδηγίας 2008/115, με συνέπεια να μη μπορεί να εκδοθεί απόφαση επιστροφής, ή επιβάλλεται να εκδίδεται απόφαση επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 της οδηγίας 2008/115, και στη συνέχεια να αναβάλλεται η απομάκρυνση σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής;

(¹) Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

(²) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

(⁴) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (αναδιτύπωση) (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

(⁵) Οδηγία 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2008, L 348, σ. 98).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 17 Μαΐου 2023 — G GmbH κατά Hauptzollamt H

(Υπόθεση C-307/23, G GmbH)

(2023/C 261/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: G GmbH

Καθού και αναιρεσίβλητο: Hauptzollamt H

Προδικαστικό ερώτημα

Προστίθεται, βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο α', περίπτωση ii, ή βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 1, στοιχείο β', περίπτωση iv, του τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾, στη συναλλακτική αξία το κόστος για την εκπόνηση προσχεδίων εκτύπωσης ετικετών εντός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης αν η αγοράστρια, η οποία είναι εγκατεστημένη στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, παρέχει δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή τα προσχέδια στον προμηθευτή τρίτης χώρας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2023 [αίτηση του Judecătoria Bistrița (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LO κατά Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU και VW

(Υπόθεση C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απαίτηση έκθεσης του πραγματικού πλαισίου της διαφοράς της κύριας δίκης – Έλλειψη επαρκών διευκρινίσεων – Προδήλως απαράδεκτο)

(2023/C 261/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Bistrița

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LO

παρισταμένων των: Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU και VW

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Judecătoria Bistrița (πρωτοδικείο Bistrița, Ρουμανία), με απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2022, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ Ημερομηνία καταθέσεως: 3 Φεβρουαρίου 2023.

⁽²⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-318/23)

(2023/C 261/24)

Γλώσσα διαδικασίας: σλοβενική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Ondrůšek, M. Escobar Gómez, U. Babovič και A. Kraner)

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Σλοβενίας, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-140/14, Επιτροπή κατά Σλοβενίας, καθόσον αφορά το γήπεδο 115/1 του δήμου Teharje (Bukovžlak), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ,

- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 4 500 ευρώ ημερησίως από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα διαδικασία μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η Δημοκρατία της Σλοβενίας θα συμμορφωθεί με την απόφαση στην υπόθεση C-140/14 καθόσον αφορά το γήπεδο 115/1 του δήμου Teharje (Bukovžlak),
- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 500 ευρώ ημερησίως, πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών από την έκδοση της αποφάσεως στην υπόθεση C-140/14 μέχρι την ημέρα κατά την οποία η Δημοκρατία της Σλοβενίας θα συμμορφωθεί με την εν λόγω απόφαση καθόσον αφορά το γήπεδο 115/1 του δήμου Teharje (Bukovžlak) ή μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα διαδικασία, ανάλογα με το ποιο γεγονός θα συμβεί ενωρίτερα, μέχρι ενός ελάχιστου κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 280 000 ευρώ,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση του στην υπόθεση C-140/14, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο χώρος υγειονομικής ταφής αποβλήτων στο γήπεδο 115/1 του δήμου Teharje (Bukovžlak) πρέπει να θεωρείται ως παράνομος και ότι η Σλοβενία, καθόσον, καταρχάς, επέτρεψε την εναπόθεση στον εν λόγω χώρο μη εγκεκριμένων αποβλήτων και, εν συνεχεία, παρέλειψε να λάβει μέτρα για τη διάθεση των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 και το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ ⁽¹⁾, από το άρθρο 5, παράγραφος 3, στοιχείο ε', και το άρθρο 6, της οδηγίας 1999/31/ΕΚ ⁽²⁾, σε συνδυασμό με την απόφαση 2003/33/ΕΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου, και από τα άρθρα 7 έως 9, 11 και 12 καθώς και από τα παραρτήματα I έως III της οδηγίας 1999/31/ΕΚ.

Η Δημοκρατία της Σλοβενίας κοινοποίησε στην Επιτροπή τα επιμέρους μέτρα που αποσκοπούν στην επιλογή της βέλτιστης μεθόδου διάθεσης των αποβλήτων και στην υλοποίηση των εργασιών με τις οποίες θα συμμορφωθεί με την απόφαση στην υπόθεση C-140/14 καθόσον αφορά το γήπεδο 115/1 του δήμου Teharje (Bukovžlak). Προς τον σκοπό αυτό, η Δημοκρατία της Σλοβενίας απέστειλε στην Επιτροπή έναν χάρτη πορείας σύμφωνα με τον οποίο η οριστική εφαρμογή των μέτρων αποκατάστασης θα πραγματοποιηθεί μεταξύ του πρώτου εξαμήνου του 2020 και της 3ης Νοεμβρίου 2021.

Δεδομένου ότι οι προθεσμίες του χάρτη πορείας δεν τηρήθηκαν, η Επιτροπή απέστειλε στη Δημοκρατία της Σλοβενίας, στις 8 Ιουνίου 2018, προειδοποιητική επιστολή. Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, με την απάντησή της στην προειδοποιητική επιστολή, διαβεβαίωσε ρητώς την Επιτροπή ότι οι εργασίες αποκατάστασης θα ολοκληρώνονταν εντός της αρχικής προθεσμίας που είχε οριστεί στον χάρτη πορείας, πλην όμως τούτο δεν συνέβη. Ο παράνομος χώρος υγειονομικής ταφής, ο οποίος δημιουργήθηκε και διατηρήθηκε κατά παράβαση της ισχύουσας νομοθεσίας της ΕΕ, εξακολουθεί να υφίσταται, παρά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση, ενώ αποτελεί κίνδυνο για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3).

⁽²⁾ Οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ 1999, L 182, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, για τον καθορισμό κριτηρίων και διαδικασιών αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής σύμφωνα με το άρθρο 16 και το παράρτημα II της οδηγίας 1999/31/ΕΚ (ΕΕ 2003, L 11, σ. 27).

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Landesgericht Korneuburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Austrian Airlines AG κατά TW

[Υπόθεση C-49/22 ⁽¹⁾, Austrian Airlines (Πτήση επαναπατριsmού)]

[Προδικαστική παραπομπή – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Ματαίωση πτήσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1 – Υποχρέωση παροχής βοήθειας – Έννοια της «μεταφοράς με άλλη πτήση» – Αποζημίωση των επιβατών αεροπορικών μεταφορών σε περίπτωση ματαίωσης πτήσης – Πανδημία Covid-19 – Πτήση επαναπατριsmού που οργανώθηκε από κράτος μέλος στο πλαίσιο προξενικής συνδρομής – Πτήση που εκτελέστηκε από τον ίδιο πραγματικό αερομεταφορέα και κατά την ίδια ώρα με την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης της ματαιωθείσας πτήσης – Επιβάρυνση του επιβατή με δαπάνες υπερβαίνουσες το καθαρό κόστος της πτήσης αυτής]

(2023/C 261/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Korneuburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Austrian Airlines AG

κατά

TW

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91,

έχουν την έννοια ότι:

η πτήση επαναπατριsmού η οποία έχει οργανωθεί από κράτος μέλος στο πλαίσιο μέτρου προξενικής συνδρομής, κατόπιν ματαίωσης πτήσεως, δεν συνιστά «μεταφορά [με άλλη πτήση], υπό συγκρίσιμες συνθήκες μεταφοράς, στον τελικό του προορισμό», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, την οποία ο πραγματικός αερομεταφορέας πρέπει να προσφέρει στον επιβάτη του οποίου η πτήση ματαιώθηκε.

- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 261/2004

έχει την έννοια ότι:

επιβάτης ο οποίος, κατόπιν ματαίωσης της πτήσης επιστροφής του, εγγράφεται ο ίδιος σε πτήση επαναπατριsmού, οργανωθείσα από κράτος μέλος στο πλαίσιο μέτρου προξενικής συνδρομής, και υποχρεούται να καταβάλει για τον λόγο αυτόν στο κράτος μέλος υποχρεωτική συμμετοχή στις δαπάνες δεν έχει έναντι του πραγματικού αερομεταφορέα δικαίωμα επιστροφής των δαπανών αυτών βάσει του ως άνω κανονισμού.

Αντιθέτως, ο επιβάτης αυτός μπορεί να υποστηρίξει, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, ότι ο πραγματικός αερομεταφορέας δεν εκπλήρωσε, αφενός, την υποχρέωσή του να επιστρέψει το αντίτιμο του εισιτηρίου στην τιμή αγοράς του, για το μέρος ή τα μέρη του ταξιδιού που δεν πραγματοποιήθηκαν εφόσον η πτήση δεν εξυπηρετεί πλέον κανένα σκοπό σε σχέση με το αρχικό σχέδιο ταξιδιού, και, αφετέρου, την υποχρέωσή του να παράσχει βοήθεια, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσής του για παροχή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού, προκειμένου ο επιβάτης να λάβει αποζημίωση από τον πραγματικό αερομεταφορέα. Ωστόσο, η αποζημίωση αυτή θα πρέπει να περιορίζεται μόνο στο ποσό το οποίο, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων κάθε περίπτωσης, αποδεικνύεται απαραίτητο, κατάλληλο και εύλογο προκειμένου να καλυφθεί η παράλειψη του πραγματικού αερομεταφορέα.

(¹) EE C 191 της 10.5.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Prestige and Limousine, SL κατά Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Υπόθεση C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Υπηρεσία μισθωμένων οχημάτων με οδηγό (ΜΟΟ) – Καθεστώς αδειοδότησης που περιλαμβάνει τη χορήγηση άδειας για την παροχή υπηρεσιών αστικών και υπεραστικών μεταφορών στο σύνολο της εθνικής επικράτειας και, στη συνέχεια, τη χορήγηση δεύτερης άδειας εκμετάλλευσης για την παροχή υπηρεσιών αστικών μεταφορών σε μητροπολιτική περιοχή – Περιορισμός του αριθμού των αδειών παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί]

(2023/C 261/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Prestige and Limousine, SL

κατά

Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται σε αστική περιοχή και προβλέπει, αφενός, ότι, για την άσκηση της δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στην εν λόγω περιοχή, απαιτείται ειδική άδεια, πέραν της εθνικής άδειας που απαιτείται για την παροχή αστικών και υπεραστικών υπηρεσιών ΜΟΟ, και, αφετέρου, ότι ο αριθμός των αδειών παροχής των εν λόγω υπηρεσιών περιορίζεται στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί που έχουν χορηγηθεί για την ίδια περιοχή, εφόσον τα εν λόγω μέτρα δεν μπορούν να οδηγήσουν σε χρήση κρατικών πόρων κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ δεν αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται σε αστική περιοχή και προβλέπει ότι, για την άσκηση της δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στην περιοχή αυτή, απαιτείται ειδική άδεια, πέραν της απαιτούμενης εθνικής άδειας για την παροχή αστικών και υπεραστικών υπηρεσιών ΜΟΟ, εφόσον η ειδική αυτή άδεια στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις, είναι εκ των προτέρων γνωστά, αποκλείουν κάθε αυθαιρεσία και δεν εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό με ελέγχους που έχουν ήδη διενεργηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης εθνικής άδειας, αλλά ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες της εν λόγω αστικής περιοχής.
- 3) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση η οποία εφαρμόζεται σε αστική περιοχή και προβλέπει τον περιορισμό του αριθμού των αδειών παροχής υπηρεσιών ΜΟΟ στο ένα τριακοστό των αδειών παροχής υπηρεσιών ταξί που χορηγούνται για την εν λόγω περιοχή, εφόσον δεν αποδεικνύεται ότι το μέτρο αυτό είναι κατάλληλο να διασφαλίσει, κατά τρόπο συνεπή και συστηματικό, την επίτευξη των σκοπών της ορθής διαχείρισης των μεταφορών, της κυκλοφορίας και του δημόσιου χώρου της αστικής περιοχής, καθώς και του σκοπού της προστασίας του περιβάλλοντος, και ότι δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών αυτών μέτρο.

(¹) EE C 228 της 14.6.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — E. κατά Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Υπόθεση C-322/22 (¹), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(Προδικαστική παραπομπή – Αρχή της καλόπιστης συνεργασίας – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Φόρος που εισπράχθηκε από κράτος μέλος κατά παραβίαση του δικαιού της Ένωσης – Παραβίαση που διαπιστώθηκε με απόφαση του Δικαστηρίου – Αξίωση τόκων επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου – Εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει την αξίωση τόκων προβλέποντας ότι τόκοι οφείλονται έως και την τριακοστή ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2023/C 261/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E.

κατά

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

παρισταμένου του: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Διατακτικό

Η αρχή της αποτελεσματικότητας, σε συνδυασμό με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία, όταν η αίτηση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου υποβάλλεται μετά την παρέλευση 30 ημερών από τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* απόφασης του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται ότι η επίμαχη φορολόγηση αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, ορίζει ότι στον φορολογούμενο οφείλονται τόκοι επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού μόνον έως και την τριακοστή ημέρα από την εν λόγω δημοσίευση και δη αποκλείει εντελώς την τοκοφορία όταν η αχρεώστητη καταβολή έχει γίνει μετά την παρέλευση της τριακοστής ημέρας από την εν λόγω δημοσίευση.

(¹) EE C 359 της 19.9.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV) κατά Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

(Υπόθεση C-407/21 (¹), UFC — Que choisir και CLCV)

[Προδικαστική παραπομπή – Οργανωμένα ταξίδια και συνδεδεμένοι ταξιδιωτικοί διακανονισμοί – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 – Άρθρο 12, παράγραφοι 2 έως 4 – Καταγγελία σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού – Αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις – Πανδημία της νόσου COVID-19 – Επιστροφή των ποσών που ο ενδιαφερόμενος ταξιδιώτης κατέβαλε για το πακέτο – Επιστροφή υπό μορφή χρηματικού ποσού ή επιστροφή με ισοδύναμη παροχή, υπό μορφή πίστωσης («κουπονιού») – Υποχρέωση επιστροφής στον ταξιδιώτη το αργότερο εντός 14 ημερών από την καταγγελία της οικείας σύμβασης – Προσωρινή παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση – Προσαρμογή των διαχρονικών αποτελεσμάτων απόφασης η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και ακυρώνει εθνική ρύθμιση αντιβαίνουσα στην εν λόγω υποχρέωση]

(2023/C 261/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir), Consommation, logement et cadre de vie (CLCV)

κατά

Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Διατακτικό

1) Το άρθρο 12, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου,

έχει την έννοια ότι:

όταν, κατόπιν της καταγγελίας σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού, ο διοργανωτής του ταξιδιού υποχρεούται, δυνάμει της εν λόγω διάταξης, να επιστρέψει στον οικείο ταξιδιώτη το σύνολο των ποσών που κατέβαλε για το πακέτο, η επιστροφή αυτή νοείται αποκλειστικώς ως απόδοση των εν λόγω ποσών υπό χρηματική μορφή.

2) Το άρθρο 12, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2015/2302, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της οδηγίας,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας οι διοργανωτές οργανωμένων ταξιδιών απαλλάσσονται προσωρινώς, στο πλαίσιο της εκδήλωσης παγκόσμιας υγειονομικής κρίσης η οποία εμποδίζει την εκτέλεση των συμβάσεων οργανωμένου ταξιδιού, από την υποχρέωσή τους να επιστρέψουν στους ενδιαφερόμενους ταξιδιώτες, το αργότερο εντός 14 ημερών από την καταγγελία της σύμβασης, το σύνολο των ποσών που κατέβαλαν στο πλαίσιο της καταγγελθείσας σύμβασης, ακόμη και όταν σκοπός της ρύθμισης αυτής είναι, αφενός, να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να θιγεί, λόγω του μεγάλου αριθμού αναμενόμενων αιτημάτων επιστροφής, η φερεγγυότητα των διοργανωτών ταξιδιών σε τέτοιο βαθμό ώστε να τίθεται σε κίνδυνο η ύπαρξή τους και, αφετέρου, να διαφυλαχθεί, ως εκ τούτου, η βιωσιμότητα του οικείου τομέα.

3) Το δίκαιο της Ένωσης, και ιδίως η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ αρχή της καλόπιστης συνεργασίας,

έχει την έννοια ότι:

δεν επιτρέπει σε εθνικό δικαστήριο πληρωθέν ενδίκου βοηθήματος με αίτημα την ακύρωση εθνικής ρυθμίσεως αντίθετης προς το άρθρο 12, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2015/2302 να προσαρμόσει τα διαχρονικά αποτελέσματα της αποφάσεώς του που ακυρώνει την εθνική ρύθμιση.

(¹) ΕΕ C 357 της 6.9.2021.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
κατά Laurent Pech, Βασιλείου της Σουηδίας**

(Υπόθεση C-408/21 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση – Προστασία της παροχής νομικών συμβουλών – Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο – Προστασία της διαδικασίας λήψης αποφάσεων – Άρνηση να παρασχεθεί πλήρης πρόσβαση σε γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2023/C 261/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. De Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Παυλάκη και E. Rebasti)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Laurent Pech (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Andraos, avocat, O. Brouwer, advocaat, M. Hall, advokat, και B. A. R. T. Verheijen, advocaat, στη συνέχεια G. Andraos, O. Brouwer, T. C. van Helfteren, advocaten, και M. Hall, advokat), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς O. Simonsson, H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson και H. Shev, στη συνέχεια O. Simonsson, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson και H. Shev)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του αναιρεσειόντος: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικώς A.-L. Desjonquères, A.-C. Drouant και M. E. Leclerc, στη συνέχεια A.-L. Desjonquères και M. E. Leclerc), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Ehrbar και M. P. Stancanelli)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε ο Laurent Pech.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 51 της 31.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αιτήσεις του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινικές δίκες κατά VB (C-430/22), VB (C-468/22)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-430/22 και C-468/22 ⁽¹⁾, VB (Ενημέρωση του ερήμην καταδικασθέντος) κ.λπ.)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 – Άρθρο 8, παράγραφος 4 – Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του – Ερήμην διαδικασίες – Επανάληψη της διαδικασίας – Ενημέρωση του ερήμην καταδικασθέντος για το δικαίωμά του να ζητήσει επανάληψη της διαδικασίας]

(2023/C 261/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινικές δίκες ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

VB (C-430/22), VB (C-468/22)

παρισταμένης της: Spetsializirana prokuratura

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει σε εθνικό δικαστήριο που καταδικάζει τον κατηγορούμενο ερήμην, στην περίπτωση που δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας, να περιλαμβάνει στην καταδικαστική απόφαση ρητή μνεία του δικαιώματος σε νέα δίκη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 408 της 24.10.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunalul Olt (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — OZ κατά Lyonesse Europe AG

(Υπόθεση C-455/21 ⁽¹⁾, Lyonesse Europe)

[Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Άρθρο 2, στοιχείο β' – Έννοια του όρου «καταναλωτής» – Σύμβαση με αντικείμενο την εγγραφή σε πρόγραμμα επιβραβεύσεως πελατών το οποίο παρέχει στα μέλη τη δυνατότητα να τυγχάνουν ορισμένων οικονομικών πλεονεκτημάτων κατά την εκ μέρους τους απόκτηση αγαθών και υπηρεσιών από τρίτους εμπόρους]

(2023/C 261/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Olt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

OZ

κατά

Lyonesse Europe AG

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

έχει την έννοια ότι:

εμπίπτει στον όρο «καταναλωτής», κατά την εν λόγω διάταξη, το φυσικό πρόσωπο που προσχωρεί σε πρόγραμμα το οποίο έχει τεθεί σε εφαρμογή από εμπορική εταιρία και το οποίο καθιστά δυνατή, μεταξύ άλλων, την άντληση ορισμένων οικονομικών πλεονεκτημάτων στο πλαίσιο της αποκτήσεως, εκ μέρους του συγκεκριμένου φυσικού προσώπου ή άλλων προσώπων που μετέχουν στο πρόγραμμα κατόπιν συστάσεώς του, αγαθών και υπηρεσιών από εμπορικούς εταίρους της εν λόγω εταιρίας, εφόσον το φυσικό πρόσωπο ενεργεί για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας.

(¹) EE C 452 της 8.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

[Υπόθεση C-468/20 (¹), Fastweb κ.λπ. (Συχνότητα χρεώσεων)]

(Προδικαστική παραπομπή – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγίες 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ – Άρθρο 49 ΣΛΕΕ – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Άρθρο 56 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Εθνική κανονιστική ρύθμιση παρέχουσα στην εθνική ρυθμιστική αρχή την εξουσία να επιβάλλει στους φορείς παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ελάχιστο χρονικό διάστημα όσον αφορά τη συχνότητα ανανέωσης των προσφορών και ελάχιστο χρονικό διάστημα όσον αφορά τη συχνότητα χρέωσης – Προστασία των καταναλωτών – Αρχή της αναλογικότητας – Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2023/C 261/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fastweb SpA, Tim SpA, Vodafone Italia SpA, Wind Tre SpA

κατά

Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Διατακτικό

Τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, παράγραφος 2, στοιχείο α', παράγραφος 4, στοιχεία β' και δ', και παράγραφος 5, στοιχείο β', της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με το κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, καθώς και τα άρθρα 20 έως 22 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σε συνδυασμό με τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως,

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση παρέχουσα στην εθνική ρυθμιστική αρχή την εξουσία εκδόσεως αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται, αφενός, στους φορείς παροχής υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας συχνότητα ανανέωσης των εμπορικών προσφορών και συχνότητα χρέωσης ανά χρονικό διάστημα που δεν είναι μικρότερο των τεσσάρων εβδομάδων και, αφετέρου, στους φορείς παροχής υπηρεσιών σταθερής τηλεφωνίας και συναφών υπηρεσιών συχνότητα ανανέωσης των εν λόγω προσφορών και συχνότητα χρέωσης σε μηνιαία ή πολλαπλάσια αυτής βάσης, υπό την προϋπόθεση ότι η κατάσταση των δύο αυτών κατηγοριών υπηρεσιών είναι, υπό το πρίσμα του αντικειμένου και του σκοπού της εν λόγω εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως, διαφορετική.

(¹) EE C 257 της 4.7.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Σλοβακικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-540/21) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους – Οργανωμένα ταξίδια και συνδεδεμένοι ταξιδιωτικοί διακανονισμοί – Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 – Άρθρο 12, παράγραφοι 2 έως 4 – Καταγγελία σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού – Αναπόφευκτες και έκτακτες περιστάσεις – Πανδημία της νόσου COVID-19 – Επιστροφή των ποσών που ο ενδιαφερόμενος ταξιδιώτης κατέβαλε για το πακέτο – Επιστροφή με τη μορφή χρηματικού ποσού ή με τη μορφή εναλλακτικού ταξιδιωτικού πακέτου – Υποχρέωση επιστροφής στον ταξιδιώτη το αργότερο εντός 14 ημερών από την καταγγελία της οικείας σύμβασης – Προσωρινή παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση]

(2023/C 261/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lindenthal, I. Rubene, A. Tokár)

Καθή: Σλοβακική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: B. Ricziονά)

Παρεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς V. Pasternak Jørgensen και M. Søndahl Wolff, και στη συνέχεια Søndahl Wolff)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Σλοβακική Δημοκρατία, εισάγοντας, με την έκδοση του zákona č. 136/2020 Z. z. (νόμου αριθ. 136/2020 Z. z), της 20ής Μαΐου 2020, το άρθρο 33a στον zákona č. 170/2018 Z. z. o zázazdoch, spojených službách cestovního ruchu, niektorých podmienkach podnikania v cestovním ruchu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (νόμο αριθ. 170/2018 Z. z για τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους τουριστικούς διακανονισμούς, για ορισμένες προϋποθέσεις οι οποίες ισχύουν για την τουριστική δραστηριότητα, καθώς και για την τροποποίηση και συμπλήρωση ορισμένων νόμων), της 15ης Μαΐου 2018, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', και παράγραφος 4, της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της οδηγίας 2015/2302.
- 2) Καταδικάζει τη Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ ΕΕ C 431 της 25.10.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Υπόθεση C-545/21 ⁽¹⁾, ANAS)

[Προδικαστική παραπομπή – Διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 – Άρθρο 2, σημείο 7 – Έννοια της «παρατυπίας» – Άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2 – Δημοσιονομικές διορθώσεις διενεργούμενες από τα κράτη μέλη όσον αφορά διαπιστωθείσες παρατυπίες – Εφαρμοστέα κριτήρια – Οδηγία 2004/18/ΕΚ – Άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ' – Έννοια του «σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος»]

(2023/C 261/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

κατά

Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999,

έχει την έννοια ότι:

ο όρος «παρατυπία» κατά τη διάταξη αυτή καλύπτει συμπεριφορές δυνάμενες να χαρακτηριστούν ως «πράξεις δωροδοκίας» οι οποίες τελούνται στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης με αντικείμενο την εκτέλεση έργων συγχρηματοδοτούμενων από διαρθρωτικό ταμείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για τις οποίες έχει κινηθεί διοικητική ή δικαστική διαδικασία, περιλαμβανομένης της περιπτώσεως κατά την οποία δεν έχει αποδειχθεί ότι οι συμπεριφορές αυτές είχαν πραγματική επίπτωση στη διαδικασία επιλογής του προσφέροντος και δεν έχει διαπιστωθεί πραγματική ζημία στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

- 2) Το άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1083/2006

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση «παρατυπίας», όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 7, του ως άνω κανονισμού, επιβάλλει στα κράτη μέλη να προβαίνουν σε κατά περίπτωση εκτίμηση προκειμένου να καθορίσουν την εφαρμοστέα δημοσιονομική διόρθωση, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών που διαπιστώθηκαν, καθώς και τις οικονομικές επιπτώσεις τους στο οικείο ταμείο.

(¹) EE C 452 της 8.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BNP Paribas SA κατά TR

(Υπόθεση C-567/21 (¹), BNP Paribas)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 – Άρθρα 33 και 36 – Αναγνώριση αποφάσεως εκδοθείσας σε κράτος μέλος – Επικλήσή της γενόμενη παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους – Αποτελέσματα της αποφάσεως παραγόμενα στο κράτος μέλος προελεύσεως – Παραδεκτό αγωγής ασκηθείσας στο κράτος μέλος αναγνώρισεως μετά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως – Εθνικοί δικονομικοί κανόνες οι οποίοι επιβάλλουν τη σώρευση των αιτημάτων ώστε να αποτελέσουν το αντικείμενο μίας και μόνον δίκης]

(2023/C 261/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BNP Paribas SA

κατά

TR

Διατακτικό

Το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο του 36,

έχει την έννοια ότι:

δεν επιτρέπει η αναγνώριση, στο κράτος μέλος αναγνώρισεως, αποφάσεως σχετικής με σύμβαση εργασίας, η οποία εκδόθηκε στο κράτος μέλος προελεύσεως, να συνεπάγεται το απαράδεκτο των αιτημάτων που προβάλλονται ενώπιον δικαστηρίου του κράτους μέλους αναγνώρισεως, για τον λόγο ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους προελεύσεως προβλέπει δικονομικό κανόνα περί σωρεύσεως όλων των αιτημάτων που αφορούν την ίδια σύμβαση εργασίας, υπό την επιφύλαξη των δικονομικών κανόνων του κράτους μέλους αναγνώρισεως οι οποίοι μπορούν να εφαρμοσθούν άπαξ και πραγματοποιηθεί η αναγνώριση της αποφάσεως

(¹) EE C 471 της 22.11.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — I.S., K.S. κατά YYY. S.A.

[Υπόθεση C-570/21 (¹), YYY. (Έννοια του καταναλωτή)]

(Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση διπλού σκοπού – Άρθρο 2, στοιχείο β' – Έννοια του «καταναλωτή» – Κριτήρια)

(2023/C 261/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

I.S., K.S.

κατά

YYY. S.A.

Διατακτικό

1) Κατά το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές,

ορθώς ερμηνευόμενο,

εμπίπτει στην έννοια του «καταναλωτή», κατά τη διάταξη αυτή, πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει σύμβαση δανείου προοριζόμενου για χρήση εν μέρει συνδεόμενη με την επαγγελματική του δραστηριότητα και εν μέρει ξένη προς αυτήν, από κοινού με άλλον δανειολήπτη ο οποίος δεν ενήργησε στο πλαίσιο της επαγγελματικής του δραστηριότητας, όταν ο επαγγελματικός σκοπός είναι τόσο περιορισμένος ώστε δεν υπερισχύει στο συνολικό πλαίσιο της σύμβασης.

2) Κατά το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13,

ορθώς ερμηνευόμενο,

προκειμένου να διαπιστωθεί κατά πόσον ένα πρόσωπο εμπίπτει στην έννοια του «καταναλωτή» κατά τη διάταξη αυτή και, ειδικότερα, κατά πόσον ο επαγγελματικός σκοπός σύμβασης δανείου που συνήψε το πρόσωπο αυτό είναι τόσο περιορισμένος ώστε να μην υπερισχύει στο συνολικό πλαίσιο της σύμβασης, το αιτούν δικαστήριο οφείλει να λάβει υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις, τόσο ποσοτικές όσο και ποιοτικές, που αφορούν τη σύμβαση, όπως, μεταξύ άλλων, την κατανομή του κεφαλαίου του δανείου μεταξύ επαγγελματικής και μη επαγγελματικής δραστηριότητας, καθώς και, σε περίπτωση πλειόνων δανειοληπτών, το γεγονός ότι ένας μόνον από αυτούς επιδιώκει επαγγελματικό σκοπό ή το γεγονός ότι ο πιστωτικός φορέας εξάρτησε τη χορήγηση δανείου προοριζόμενου για καταναλωτικούς σκοπούς από τη μερική διάθεση του ποσού του δανείου για την εξόφληση χρεών που συνδέονται με επαγγελματική δραστηριότητα.

(¹) EE C 24 της 17.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NN κατά Regione Lombardia

(Υπόθεση C-636/21 ⁽¹⁾, Regione Lombardia (Μέτρα στήριξης της αγοράς που συνδέονται με ασθένειες των ζώων)]

[Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Κοινή οργάνωση των αγορών – Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 – Άρθρο 220 – Μέτρα στήριξης της αγοράς που σχετίζονται με ασθένειες των ζώων – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2019/1323 σχετικά με έκτακτα μέτρα στήριξης της αγοράς για τους τομείς των αυγών και του κρέατος πουλερικών στην Ιταλία – Εθνική ρύθμιση – Προϋπόθεση για τη χορήγηση ενίσχυσης – Γεωργοί που είναι ενεργοί στη σχετική αγορά κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης – Διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών]

(2023/C 261/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NN

κατά

Regione Lombardia

Διατακτικό

Το άρθρο 220 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 671), σε συνδυασμό με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/1323 της Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2019, σχετικά με έκτακτα μέτρα στήριξης της αγοράς για τους τομείς των αυγών και του κρέατος πουλερικών στην Ιταλία,

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία ερμηνεύεται και εφαρμόζεται κατά τρόπον ώστε να περιορίζει την παροχή των μέτρων στήριξης που προβλέπει ο δεύτερος αυτός κανονισμός μόνο στους γεωργούς που ήταν ενεργοί στον πτηνοτροφικό τομέα κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για τη χορήγηση της ενίσχυσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 2 της 3.1.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Tribunalul Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Zes Zollner Electronic SRL κατά Direcția Regională Vamaală Cluj — Biroul Vama de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

(Υπόθεση C-640/21 ⁽¹⁾, Zes Zollner Electronic)

[Προδικαστική παραπομπή – Τελωνειακή ένωση – Κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 – Ενωσιακός τελωνειακός κώδικας – Επιπλέον ποσότητα εμπορευμάτων που ανακαλύφθηκε μετά την παράδοσή τους – Άρθρο 173 – Τροποποίηση τελωνειακής διασάφησης – Εμπορεύματα άλλα από αυτά που καλύπτονταν αρχικά από την προς τροποποίηση διασάφησης – Άρθρο 174 – Ακύρωση τελωνειακής διασάφησης – Άρθρο 42 – Κυρώσεις που επιβάλλονται από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές – Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/2446]

(2023/C 261/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Zes Zollner Electronic SRL

κατά

Direcția Regională Vamală Cluj — Biroul Vamal de Frontieră Aeroport Cluj Napoca

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 173 και 174 του κανονισμού (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα,

έχουν την έννοια ότι:

δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση κατά την οποία ο διασαφιστής διαπιστώνει, αφού υποβάλει την τελωνειακή διασάφηση και μετά την παράδοση των εμπορευμάτων, ότι η διασάφηση έπρεπε να καλύπτει ποσότητα εμπορευμάτων μεγαλύτερη από εκείνη που αποτέλεσε αρχικώς αντικείμενό της, εφόσον:

- αφενός, βάσει της πρώτης από τις ως άνω διατάξεις, αίτηση τροποποίησης τελωνειακής διασάφησης δεν μπορεί να γίνει δεκτή όταν αποσκοπεί στην τροποποίησή της ώστε να αφορά ποσότητα εμπορευμάτων μεγαλύτερη από εκείνη αναγράφεται στη διασάφηση
- αφετέρου, βάσει της δεύτερης από τις διατάξεις αυτές, αίτηση ακύρωσης τελωνειακής διασάφησης δεν μπορεί να γίνει δεκτή όταν υποβάλλεται μετά την παράδοση των εμπορευμάτων και χωρίς να συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που έχει καθορίσει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 175 του κώδικα.

2) Ο κανονισμός 952/2013 και ειδικότερα το άρθρο 42, το άρθρο 139, παράγραφος 1, και το άρθρο 158, παράγραφος 1,

έχουν την έννοια ότι:

όταν ο διασαφιστής διαπιστώνει, μετά την παράδοση, ότι η ποσότητα των εισαγόμενων εμπορευμάτων είναι μεγαλύτερη από την ποσότητα η οποία αναγράφεται στην τελωνειακή του διασάφηση, υποχρεούται να προβεί σε νέα διασάφηση για την επιπλέον ποσότητα. Αν, σε περίπτωση τέτοιας εκπρόθεσμης διασάφησης, οι τελωνειακές αρχές εφαρμόζουν εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του κώδικα, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, τόσο για τον νομικό χαρακτηρισμό της ενδεχομένως διαπραχθείσας παράβασης όσο και για τον καθορισμό, κατά περίπτωση, των κυρώσεων λόγω μη τήρησης της επιβαλλόμενης τελωνειακής νομοθεσίας, όλα τα κρίσιμα στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης, εάν υφίσταται, της καλής πίστης του διασαφιστή, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

(¹) ΕΕ C 64 της 7.2.2022.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LM κατά KP

[Υπόθεση C-654/21 (¹), LM (Ανταγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας)]

[Προδικαστική παραπομπή – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαφορά ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου – Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1001 – Άρθρο 124 – Αγωγή λόγω προσβολής σήματος – Άρθρο 128 – Ανταγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας – Αντικείμενο της ανταγωγής αυτής – Άρθρο 129, παράγραφος 3 – Δικονομικοί κανόνες οι οποίοι έχουν εφαρμογή στις αντίστοιχες αγωγές που αφορούν εθνικό σήμα – Αρχή της δικονομικής αυτονομίας]

(2023/C 261/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LM

κατά

KP

Διατακτικό

Το άρθρο 124, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 128, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού,

έχει την έννοια ότι:

η ανταγωγή για την κήρυξη της ακυρότητας σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να αφορά το σύνολο των δικαιωμάτων που αντλεί ο δικαιούχος του σήματος αυτού από την καταχώρισή του, χωρίς η ανταγωγή αυτή να περιορίζεται, ως προς το αντικείμενό της, από το πλαίσιο της διαφοράς το οποίο καθορίζεται με την αγωγή λόγω προσβολής σήματος.

(¹) ΕΕ C 64 της 7.2.2022.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2023 — ΡΑΟ Severstal (C-747/21 Ρ),
Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 Ρ) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Eurofer, Association
européenne de l'acier, ASBL**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-747/21 Ρ και C-748/21 Ρ) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1328 – Εισαγωγές ορισμένων πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσικής Ομοσπονδίας – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Απαραίτητες πληροφορίες – Απουσία – Άρθρο 9, παράγραφος 4 – «Κανόνας του χαμηλότερου δασμού» – Ενδεικτική τιμή – Περιθώριο κέρδους του κλάδου παραγωγής της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προσδιορισμός – Επιλογή του πλέον πρόσφατου αντιπροσωπευτικού έτους – Άρθρο 2, παράγραφος 9 – Κατασκευή της τιμής εξαγωγής – Ζημία προκληθείσα στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής – Κατ' αναλογία εφαρμογή – Υπολογισμός του περιθωρίου υποτιμολόγησης – Αιτιολογία]

(2023/C 261/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσες: ΡΑΟ Severstal (C-747/21 Ρ), Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) (C-748/21 Ρ) (εκπρόσωποι: Μ. Krestiyanova και Ν. Tuominen, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην αναρρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς Κ. Blanck και J.-F. Brakeland, εν συνεχεία J.-F. Brakeland), Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την ΡΑΟ Severstal στα δικαστικά έξοδα της υπόθεσης C-747/21 Ρ.
- 3) Καταδικάζει τη Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) στα δικαστικά έξοδα της υπόθεσης C-748/21 Ρ.

(¹) ΕΕ C 73 της 14.2.2022.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — TC κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-309/21) ⁽¹⁾

[Θεσμικό δίκαιο – Διατάξεις που αφορούν τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Αποζημίωση βουλευτικής επικουρίας – Ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών – Εύλογη προθεσμία – Βάρος απόδειξης – Δικαίωμα ακρόασης – Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 – Άρθρο 26 ΚΥΚ]

(2023/C 261/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: TC (εκπρόσωπος: D. Aukštulytė, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και S. Toliušis)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση, αφενός, της απόφασης του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Μαρτίου 2021 με την οποία διαπιστώθηκε οφειλή του προσφεύγοντος ποσού 78 838,21 ευρώ, το οποίο καταβλήθηκε αχρεωστήτως ως έξοδα βουλευτικής επικουρίας, και διατάχθηκε η ανάκτηση του ποσού αυτού και, αφετέρου, του χρεωστικού σημειώματος αριθ. 7010000523 της 31ης Μαρτίου 2021.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη όσον αφορά την προσφυγή ακυρώσεως κατά το μέρος που στρέφεται κατά, αφενός, της απόφασης του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2021, με την οποία διαπιστώθηκε οφειλή του TC, σχετικά με ποσό που καταβλήθηκε αχρεωστήτως για έξοδα βουλευτικής επικουρίας, και με την οποία διατάχθηκε η ανάκτηση του ποσού αυτού και, αφετέρου, του χρεωστικού σημειώματος αριθ. 7010000523, της 31ης Μαρτίου 2021, στο μέτρο που αφορούν τις αμοιβές, τα κοινωνικά έξοδα και τα έξοδα ταξιδιού που σχετίζονται με την εργασία του Α κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 1ης Απριλίου και της 22ας Νοεμβρίου 2016, ύψους 28 083,67 ευρώ.
- 2) Ακυρώνει την προαναφερθείσα απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2021, και το χρεωστικό σημείωμα αριθ. 7010000523, της 31ης Μαρτίου 2021, κατά το μέρος που διατάσσουν την ανάκτηση από τον TC των αμοιβών, των κοινωνικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού που σχετίζονται με την εργασία του Α κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της 22ας Μαΐου 2015 και της 31ης Μαρτίου 2016, ύψους 50 754,54 ευρώ.
- 3) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 320 της 9.8.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Vallegre κατά EUIPO — Joseph Phelps Vineyards (PORTO INSÍGNIA)

(Υπόθεση T-33/22) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PORTO INSÍGNIA – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης INSIGNIA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2023/C 261/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vallegre, Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: E. Armero Lavie, G. Marín Raigal και J. Oria Sousa-Montes, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Nicolás Gómez, M. Eberl και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Joseph Phelps Vineyards LLC (St. Helena, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: S. Reinhard, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 26ης Οκτωβρίου 2021 (υπόθεση R 894/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Vallegre, Vinhos do Porto, SA φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 119 της 14.3.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — DDR Kultur κατά EUIPO — Groupe Canal+ (THE PLANET)

(Υπόθεση T-47/22) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης THE PLANET – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PLANÈTE + – Σχετικός κίνδυνος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 261/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: I. Yeboah, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Bosse και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Groupe Canal+ (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Georges-Picot και C. Cuny, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 25ης Νοεμβρίου 2021 (υπόθεση R 2385/2020-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 25ης Νοεμβρίου 2021 (υπόθεση R 2385/2020-2).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η DDR Kultur UG (haftungsbeschränkt) στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 3) Η Groupe Canal+ φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 128 της 21.3.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Brooks England κατά EUIPO — Brooks Sports (BROOKS ENGLAND)

(Υπόθεση T-63/22) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BROOKS ENGLAND – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BROOKS – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001)}

(2023/C 261/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brooks England Ltd (Smethwick, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Feltrinelli και K. Manhaeve, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Klee και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Brooks Sports, Inc. (Σιάτλ, Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: C. Spintig και S. Pietzcker, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 22ας Νοεμβρίου 2021 (υπόθεση R 2432/2020-4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Brooks England Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 148 της 4.4.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Roxtec και Wallmax κατά EUIPO — Wallmax και Roxtec (Απεικόνιση μπλε τετραγώνου το οποίο περιέχει οκτώ ομόκεντρους μαύρους κύκλους)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-218/22 και T-219/22) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο απεικονίζει μπλε τετράγωνο που περιέχει οκτώ ομόκεντρους μαύρους κύκλους – Λόγος απόλυτης ακυρότητας – Σημείο αποτελούμενο αποκλειστικά από το σχήμα του προϊόντος που είναι απαραίτητο για την επίτευξη τεχνικού αποτελέσματος – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ε', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2023/C 261/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-218/22: Roxtec AB (Karlskrona, Σουηδία) (εκπρόσωποι: J. Olsson και J. Adamsson, δικηγόροι)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-219/22: Wallmax Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Ferrari, L. Goglia και G. Rapaccini, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: E. Μαρκάκης)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-218/22: Wallmax (Μιλάνο) (εκπρόσωποι: F. Ferrari, L. Goglia και G. Rappaccini, δικηγόροι)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-219/22: Roxtec (Karlskrona) (εκπρόσωποι: J. Olsson και J. Adamsson, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με τις προσφυγές που άσκησαν βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα στην υπόθεση T-218/22 και η προσφεύγουσα στην υπόθεση T-219/22 ζητούν την ακύρωση της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 10ης Φεβρουαρίου 2022 (υπόθεση R 1093/2021-2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Roxtec AB, το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Wallmax Srl φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους στην υπόθεση T-218/22.
- 3) Η Wallmax φέρει τα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-219/22.

(¹) EE C 237 της 20.6.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Chocolates Lacasa Internacional κατά EUIPO Esquitino Madrid (Conguitos)

(Υπόθεση T-339/22) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Conguitos – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Conguitos – Λόγος απόλυτης ακυρότητας – Κακή πίστη – Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 59, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Λόγος σχετικής ακυρότητας – Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001] – Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001]}

(2023/C 261/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chocolates Lacasa Internacional, SA (Utebo, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J.-B. Devaureix, J. Vicente Martínez και E. Seijo Veigueta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mariano Esquitino Madrid (Elche, Ισπανία) (εκπρόσωποι: I. Temiño Cenicerros και F. Ortega Sánchez, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Μαρτίου 2022 (υπόθεση R 601/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Chocolates Lacasa Internacional, SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 284 της 25.7.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Cassa Centrale κατά EUIPO — Bankia (BANQUÍ)

(Υπόθεση T-368/22) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BANQUÍ – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Bankia – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του (ΕΕ) 2017/1001 – Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος]

(2023/C 261/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA (Trente, Ιταλία) (εκπρόσωποι: J. Graffer, G. Locurto και A. Ottolini, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Ringelhann και D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Bankia, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Απριλίου 2022 (υπόθεση R 1318/2021-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 11ης Απριλίου 2022 (υπόθεση R 1318/2021-1) κατά το μέρος που απέρριψε την προσφυγή της Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano SpA καθόσον η αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος BANQUÍ ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσδιόριζε τα προϊόντα τα οποία περιλαμβάνονται στην κλάση 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά..
- 3) Η Cassa Centrale Banca — Credito Cooperativo Italiano και το EUIPO φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 303 της 8.8.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — *Société des produits Nestlé* κατά EUIPO —
European Food (FITNESS)

(Υπόθεση T-519/22) ⁽¹⁾

[*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανάκλησης αποφάσεων ή ακύρωσης εγγραφών –
Ανάκληση αποφάσεως που περιέχει προφανές σφάλμα το οποίο μπορεί να αποδοθεί στο EUIPO –
Άρθρο 103, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Απουσία προφανούς σφάλματος*]

(2023/C 261/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία) (εκπρόσωποι: A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht, και A-C Salger, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: European Food SA (Pântășești, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: I. Spociac, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 27ης Ιουνίου 2022 (υπόθεση R 894/2020-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 27ης Ιουνίου 2022 (υπόθεση R 894/2020-1).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Société des produits Nestlé SA.
- 3) Η European Food SA φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 398 της 17.10.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — *Sanity Group* κατά EUIPO — AC Marca Brands (Sanity Group)

(Υπόθεση T-541/22) ⁽¹⁾

[*Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Sanity Group – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SANYTOL – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Προσβολή της φήμης – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001*]

(2023/C 261/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sanity Group GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: B. Koch και V. Wolf, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: T. Klee)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: AC Marca Brands, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: D. Pellisé Urquiza και J. C. Quero Navarro, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 22ας Ιουνίου 2022 (υπόθεση R 2107/2021-1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Sanity Group GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 408 της 24.10.2022.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2023 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — BRM Extremities (BIOPLAN)

(Υπόθεση T-543/22) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BIOPLAN – Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα BIOPLAK – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων – Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2023/C 261/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratorios Ern, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Correa Rodríguez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: BRM Extremities Srl (Μιλάνο, Ιταλία)

Αντικείμενο

Με την προσφυγή που άσκησε βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 6ης Ιουνίου 2022 (υπόθεση R 2147/2021-5).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 408 της 24.10.2022.

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Απριλίου 2023 — WS κατά EUIPO

(Υπόθεση T-221/23)

(2023/C 261/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: WS (εκπρόσωπος: H. Tettenborn, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον διαγωνισμό EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst·
- επικουρικό, να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2002, που έλαβε η Επιτροπή επιλογής, στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst, να μη δεχτεί την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος-ενάγοντος, υπό την οριστική της μορφή μετά την απόρριψη από το EUIPO, στις 16 Ιανουαρίου 2023, της διοικητικής ένστασης που υπέβαλε ο προσφεύγων-ενάγων στις 28 Σεπτεμβρίου 2022 δυνάμει του άρθρου 90 παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να διατάξει το EUIPO να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση, κατά το προσήκον ύψος που θα κρίνει το Γενικό Δικαστήριο, για την ηθική βλάβη και τη μη υλική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της απόφασης που έλαβε η Επιτροπή επιλογής, στο πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής EXT/22/08/AD6/DTD-Business Analyst, κατά της οποίας βάλλει·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι το EUIPO παρέβη την υποχρέωσή του να συμμορφωθεί προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α', δ' και στ', και παράγραφος 2, το άρθρο 17, παράγραφος 3, και το άρθρο 33, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾, προς το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχεία α', δ' και στ', και παράγραφος 2, το άρθρο 15, παράγραφος 3, και το άρθρο 32, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾, και προς την προκήρυξη πλήρωσης κενής θέσης.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει ειδικότερα ότι το EUIPO και η Επιτροπή επιλογής δεν αξιολόγησαν ορθώς την καταλληλότητά του προς πλήρωση της θέσης και δεν έλαβαν υπόψη τα πλέον πρόσφατα έγγραφα που προσκόμισε.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή επιλογής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον δεν βαθμολόγησε τις απαντήσεις του στον αξιολογητή ταλέντου όσον αφορά τις ερωτήσεις 1 έως 5 με τον μέγιστο δυνατό βαθμό.
 - Θεμελιώνει τον ισχυρισμό του τονίζοντας και διευκρινίζοντας τις ικανότητες και τις εμπειρίες που εξέθεσε απαντώντας στις ως άνω ερωτήσεις.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 116, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Μαΐου 2023 — LW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-232/23)

(2023/C 261/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: LW (εκπρόσωποι: S. Birenbaum De Guchteneere και M. Tournay, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την έκθεση βαθμολογίας της για το έτος 2020·
- να ακυρώσει, κατά το μέρος που απαιτείται, την απόφαση του δευτεροβάθμιου αξιολογητή, της 13ης Ιουλίου 2022, με την οποία επικυρώθηκε η έκθεση αξιολόγησης για το έτος 2020 και απορρίφθηκε η διοικητική προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2022 (με αριθμό 507857)·
- να ακυρώσει, κατά το μέρος που απαιτείται, την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 24ης Ιανουαρίου 2023, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση, που υποβλήθηκε με σημείωμα της 7ης Σεπτεμβρίου 2022 (με αριθμό R/422/22)·
- να της επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη·
- να υποχρεώσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, της απόφασης C(2013) 8985 της Επιτροπής της 16ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τις γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 43 του ΚΥΚ και τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 44 του ΚΥΚ (στο εξής: ΓΕΔ), του άρθρου 5, 6 and 7 του ΓΕΔ, πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης, υπέρβαση εξουσίας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, άρθρου 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και του άρθρου 25 του ΚΥΚ, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, πρόδηλη πλάνη, και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ και του άρθρου 1δ, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2023 — Acampora κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-261/23)

(2023/C 261/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Roberto Acampora (Νάπολη, Ιταλία) και 172 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: E. Iorio, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2023 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (EMPL.C.1/BPM/kt (2023) 633265) με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα GestDem αριθ. 2023/0263 για πρόσβαση τόσο στη συμπληρωματική προειδοποιητική επιστολή της 15ης Ιουλίου 2022, που απέστειλε η Επιτροπή στην Ιταλική Δημοκρατία όσο και στην επακόλουθη απάντηση της τελευταίας στο πλαίσιο της διαδικασίας λόγω παράβασης 2016/4081 σχετικά με τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης της εθνικής νομοθεσίας που διέπει την παροχή υπηρεσιών από τους επί θητεία δικαστές, καθώς επίσης και στην απάντηση της Ιταλίας·
- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της 15ης Μαρτίου 2023 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση για έκδοση ρητής απόφασης και με την οποία διευκρινίζεται ότι η Επιτροπή δεν είναι σε θέση, για διοικητικούς λόγους, να απαντήσει στην αίτηση επιβεβαίωσης και ότι δεν μπορεί να υποδείξει αν και πότε θα δοθεί ρητή απάντηση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή, σε περίπτωση ανακοπής, στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά το παραδεκτό της προσφυγής. Οι προσφεύγοντες ενεργούν κατ' ενάσκηση του κοινού δικαιώματος των πολιτών της Ένωσης για διαφάνεια της δράσης των θεσμικών οργάνων προκειμένου να λάβουν την αναγκαία ενημέρωση, σύμφωνα με το δικαίωμα που παρέχει σε όλους τους πολίτες της Ένωσης ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.

Η γνωστοποίηση της συμπληρωματικής προειδοποιητικής επιστολής και της απάντησης της Ιταλίας θα παράσχει στους προσφεύγοντες τη δυνατότητα να ασκήσουν το δικαίωμά τους στην ενημέρωση, πληροφορούμενοι, μετά από σχεδόν επτά χρόνια, τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν έχει ακόμη εκδώσει αιτιολογημένη γνώμη. Η Επιτροπή εξέδωσε αρχικά, στις 27 Ιανουαρίου 2023, ρητή απόφαση άρνησης πρόσβασης και στη συνέχεια έλαβε σιωπηρή απόφαση άρνησης στις 15 Μαρτίου 2023, στην οποία ανέφερε ότι για διοικητικούς λόγους δεν ήταν σε θέση να απαντήσει στην αίτηση επιβεβαίωσης της απόφασης της 27ης Ιανουαρίου 2023 και ότι δεν γνώριζε αν και πότε θα απαντούσε. Οι προσφυγές κατά σιωπηρών αποφάσεων που συνιστούν σιωπηρή άρνηση κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 μπορούν να ασκηθούν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των αρχών στα θέματα της πρόσβασης στις πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες κατοχυρώνονται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και στα άρθρα 1 και 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 — ύπαρξη γενικού συμφέροντος για την πρόσβαση στη συμπληρωματική προειδοποιητική επιστολή της 15ης Ιουλίου 2022.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της αιτιολόγησης, καθόσον περιορίστηκε στη διατύπωση εντελώς γενικών και στερεότυπων ενδείξεων ως προς τους λόγους για τους οποίους η δημοσιοποίηση της συμπληρωματικής προειδοποιητικής επιστολής της 15ης Ιουλίου 2022 και της απάντησης της Ιταλίας θα υπονόμει το «κλίμα εμπιστοσύνης», απαντώντας μέσω στερεότυπου εγγράφου που περιείχε ελάχιστα στοιχεία που παρείχαν τη δυνατότητα στους προσφεύγοντες και στο Γενικό Δικαστήριο να ασκήσουν πραγματικό έλεγχο επί της νομιμότητας των λόγων άρνησης της πρόσβασης, η οποία είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, ιδίως όσον αφορά τους λόγους που δεν επέτρεψαν την έστω και μερική δημοσιοποίηση της πράξης, η οποία είχε ήδη εν μέρει δημοσιοποιηθεί στο πλαίσιο της δέσμης παραβάσεων της 15ης Ιουλίου 2022, αν και με τρόπο που δεν παρέχει τη δυνατότητα κατανόησης του περιεχομένου και των λόγων των πρόσθετων αιτιάσεων κατά της Ιταλίας.

Η ρητή απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2023 που περιέχει την προσβαλλόμενη άρνηση πρόσβασης δεν αναφέρει με σαφήνεια τους λόγους στους οποίους στηρίζεται, τη νομική βάση τους, τα πραγματικά στοιχεία και τον τρόπο με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη τα διάφορα συμφέροντα, διότι η άρνηση αυτή θίγει την άσκηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα άρθρα 17 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οπότε, δεδομένου ότι η εν λόγω πράξη επιβάλλει περιορισμό του δικαιώματος που παρέχεται στους προσφεύγοντες από τη Συνθήκη, περιορίζοντας τα δικαιώματα αυτά, η αιτιολογία πρέπει να είναι αυστηρότερη, ακριβέστερη και λεπτομερέστερη, ώστε να καταστούν σαφώς κατανοητές οι επιλογές που έγιναν. Η σιωπηρή απόφαση της 15ης Μαρτίου 2023 στερείται παντελώς αιτιολογίας και αναβάλλει επ' αόριστον την απόφαση της Επιτροπής.

Η άρνηση πρόσβασης στα αναφερόμενα έγγραφα καθίσταται ακόμη πιο αδικαιολόγητη αν ληφθεί υπόψη ότι η συμπληρωματική προειδοποιητική επιστολή της 15ης Ιουλίου 2022 δημοσιεύθηκε ανεπίσημα σε μια σελίδα στο Facebook στην οποία είναι εγγεγραμμένοι χιλιάδες επίτιμοι δικαστές.

(1) ΕΕ 2001, L 145, σ. 43.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2023 — Hexal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-299/23)

(2023/C 261/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hexal AG (Holzkirchen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Meier, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή, η οποία βάλλει κατά της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής της 2ας Μαΐου 2023 [C(2023)3067 (final)] για την τροποποίηση της άδειας κυκλοφορίας που χορηγήθηκε με την απόφαση C(2014) 601 final για το «Tecfidera — φουμαρικός διμεθυλεστέρας», φάρμακο για ανθρώπινη χρήση, στηρίζεται σε δύο λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει πρόδηλη παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004⁽¹⁾, καθώς η άδεια για τη νέα θεραπευτική ένδειξη του Tecfidera δεν χορηγήθηκε κατά τη διάρκεια των οκτώ πρώτων ετών μετά τη χορήγηση της άδειας κυκλοφορίας, αλλά σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ερμηνεία της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-438/21 P έως C-440/21 P⁽²⁾ και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το Tecfidera δεν καλυπτόταν από τη γενική άδεια κυκλοφορίας του Fumaderm.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση ενωσιακών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1).

(²) Απόφαση της 16ης Μαρτίου 2023, Επιτροπή κ.λπ. κατά Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P έως C-440/21 P, ΕΥ:C:2023:213.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2023 — Red Bull κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-306/23)

(2023/C 261/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Αυστρία), Red Bull France SASU (Παρίσι, Γαλλία), Red Bull Nederland BV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler και F. Dethmers, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί διενέργειας ελέγχου C (2023) 1689 final της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2023·
- να ακυρώσει όλα τα μέτρα που διέταξε η Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου και, ειδικότερα, να αναγνωρίσει ότι ήταν παράνομη η συνέχιση του ελέγχου καθώς και να υποχρεώσει την Επιτροπή να επιστρέψει όλα τα αντίγραφα που έγιναν από την ίδια στη διάρκεια του ελέγχου· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: προδήλως αβάσιμο της απόφασης περί διενέργειας ελέγχου

Το άρθρο 1 της απόφασης περί διενέργειας ελέγχου πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον οι αιτιάσεις που περιέχονται σ' αυτό είναι προδήλως αβάσιμες. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα πραγματικά περιστατικά τα οποία έλαβε υπόψη η Επιτροπή είναι αληθή (quod non), δεν στοιχειοθετούν, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, των ιδίων των κατευθυντηρίων γραμμών της Επιτροπής και των προσβάσιμων στο κοινό πληροφοριών τις οποίες διέθετε η Επιτροπή πριν από την έκδοση της απόφασης περί διενέργειας ελέγχου, παράβαση του άρθρου 101 ή του άρθρου 102 ΣΛΕΕ.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: έλλειψη επαρκών στοιχείων για την έκδοση απόφασης περί διενέργειας ελέγχου

Κατά τα φαινόμενα, η Επιτροπή δεν διέθετε, κατά το χρονικό σημείο της έκδοσης της απόφασής της, επαρκή στοιχεία σε σχέση με αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού πρακτικές που να δικαιολογούν τη διενέργεια ελέγχου.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: πλημμελής αιτιολογία και αοριστία της απόφασης περί διενέργειας ελέγχου

Το άρθρο 1 της απόφασης περί διενέργειας ελέγχου πρέπει να ακυρωθεί διότι δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένο και περιέχει μια μη οριοθετημένη και γενική περιγραφή του αντικειμένου του ελέγχου, λόγω της οποίας οι προσφεύγουσες δεν ήταν σε θέση να γνωρίζουν επακριβώς τις υποχρεώσεις τις οποίες υπείχαν όσον αφορά τη συνεργασία τους στο πλαίσιο του ελέγχου.

4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Το άρθρο 1 της απόφασης περί διενέργειας ελέγχου και οι λοιπές συναρτώμενες με αυτό αποφάσεις που ελήφθησαν από την Επιτροπή κατά τη διάρκεια του ελέγχου πρέπει να ακυρωθούν λόγω παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας. Τούτο ισχύει ιδίως ως προς την απόφαση της Επιτροπής να διατάξει τη συνέχιση του ελέγχου, στις εγκαταστάσεις της στις Βρυξέλλες και χωρίς κανέναν χρονικό περιορισμό, η οποία θίγει υπέρμετρα τα δικαιώματα των προσφευγουσών.

5. Πέμπτος λόγος ακυρώσεως: παράβαση ουσιαστικού τύπου και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Η Επιτροπή δεν μερίμνησε ούτως ώστε οι αρμόδιες αυστριακές αρχές να έχουν στη διάθεσή τους όλα τα αναγκαία μέσα για να μπορούν να ασκήσουν την εξουσία τους ως προς τον έλεγχο του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσφευγουσών κατά τη διάρκεια του ελέγχου. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή παρέβη ουσιαστικό τύπο και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών. Επιπλέον, δεν σεβάστηκε το δικαίωμά τους να επικουρούνται από δικηγόρο, το οποίο κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2023 — Aliud Pharma κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-309/23)

(2023/C 261/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aliud Pharma GmbH (Laichingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: P. von Czettritz, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η οποία βάλλει κατά του άρθρου 1, του άρθρου 2, και του άρθρου 3 της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2023 [C(2023)3067 (final)], για την τροποποίηση της άδειας κυκλοφορίας που χορηγήθηκε με την απόφαση C(2014) 601 final για το «Tecfidera — φουμαρικός διμεθυλεστεράς», φάρμακο για ανθρώπινη χρήση, προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας κατά την ερμηνεία της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-438/21 P έως C-440/21 P ⁽¹⁾

Στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο εξέτασε μόνον την αξιολόγηση της Committee for Medicinal Products for Human Use (CHMP) (Επιτροπής Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση) του έτους 2013 και την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Ιανουαρίου 2014. Στο μεταξύ όμως, υπάρχει νέα επιστημονική αξιολόγηση της της CHMP, της 11ης Νοεμβρίου 2021, η οποία αφορά δύο ουσίες οι οποίες περιέχονται στο φαρμακευτικό προϊόν και την οποία το Δικαστήριο ουδόλως έλαβε υπόψη κατά την εξέταση του ζητήματος αν η απορριπτική απόφαση του ΕΜΑ, της 30ής Ιουλίου 2018, ήταν αιτιολογημένη. Βάσει της εν λόγω έκθεσης αξιολογήσεως, καθίσταται ωστόσο σαφές ότι μία ουσία δεν είναι δραστική ουσία αλλά έκδοχο και, ως εκ τούτου, το φάρμακο υπάγεται στη γενική έγκριση της πρώτης άδειας κυκλοφορίας.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά την παράταση της προστασίας εμπορίας κατά ένα επιπλέον έτος, βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΕ) 726/2004⁽²⁾.

Το άρθρο 14, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 προβλέπει ότι νέα θεραπευτική ένδειξη η οποία παρέχει σημαντικά κλινικά οφέλη σε σχέση με τις υφιστάμενες θεραπευτικές ενδείξεις πρέπει να εγκριθεί εντός των πρώτων οκτώ ετών μετά τη χορήγηση της αρχικής άδειας κυκλοφορίας, το οποίο δεν συμβαίνει εν προκειμένω, καθώς η αρχική άδεια κυκλοφορίας είχε χορηγηθεί στις 30 Ιανουαρίου 2014 και η νέα θεραπευτική ένδειξη εγκρίθηκε στις 13 Μαΐου 2022. Επομένως, δεν πληρούται η προϋπόθεση το άρθρου 14, παράγραφος 11, του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 για την παράταση κατά ένα έτος της προστασίας εμπορίας.

(1) Απόφαση της 16ης Μαρτίου 2023, Επιτροπή κ.λπ. κατά Pharmaceutical Works Polpharma, C-438/21 P έως C-440/21 P, EU:C:2023:213.

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση ενωσιακών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 136, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2023 — Naturgy Energy Group κατά EUIPO — Global Power Service (gps global power service)

(Υπόθεση T-312/23)

(2023/C 261/57)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Naturgy Energy Group, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Mora Cortés, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Global Power Service SpA (Verona, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης gps global power service — Υπ' αριθ. 18 001 007 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπή

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 1ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση R 505/2022-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει/καταργήσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση R 505/2022-4 και κάνει πλήρως δεκτό το επίδικο σήμα για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση.
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών (εφόσον παραστεί ως παρεμβαίνουσα στην παρούσα διαδικασία) στα έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος «Επιχειρησιακές δραστηριότητες» και του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2023 — Adeva κατά EUIPO — Sideme (MAISON CAVIST.)**(Υπόθεση T-313/23)**

(2023/C 261/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adeva (Mity-Mory, Γαλλία) (εκπρόσωπος: S. Drillon, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Société Industrielle d'Équipement Moderne SA (Sideme) (Levallois-Perret, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAISON CAVIST. — Υπ' αριθ. 18 293 519 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση R 1623/2022-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτή απορρίφθηκε η προσφυγή της εταιρίας Adeva·
- να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας του υπ' αριθ. 18 293 519 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MAISON CAVIST. που υπέβαλε η Sideme.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2023 — Tiendanimal κατά EUIPO (CRIADORES)**(Υπόθεση T-314/23)**

(2023/C 261/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tiendanimal Comercio Electronico de Articulos para Mascotas, SL (Μάλαγα, Ισπανία) (εκπρόσωπος: T. González Martínez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CRIADORES — Υπ' αριθ. 18 186 334 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση R 798/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να κάνει δεκτή την καταχώριση του επίδικου σήματος για τις κλάσεις 5 και 31.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2023 — Pfriem κατά EUIPO — U-Control (UC)**(Υπόθεση T-316/23)**

(2023/C 261/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hanns Pfriem (Schweinfurt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Pütz-Roulalion, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: U-Control Srl (Torrile, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος UC στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 569 179 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση R 1404/2022-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να δεχθεί την υπ' αριθ. B3146448 ανακοπή στο σύνολό της και να απορρίψει την προσβαλλόμενη απόφαση ως προς όλα τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες.
επικουρικώς,
να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών για επανεξέταση.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- Παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 33, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2023 — J&B κατά EUIPO — Ergün (J&B BRO)**(Υπόθεση T-318/23)**

(2023/C 261/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* J&B Ltd (Road Town, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωποι: C. Thomas και B. Reiter, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Engin Ergün (Solingen, Γερμανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης J&B BRO — Υπ' αριθ. 18 310 846 αίτηση καταχώρισεως*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Απριλίου 2023 στην υπόθεση R 2012/2022-1**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2023 — The Not Company κατά EUIPO (NOT MILK)**(Υπόθεση T-320/23)**

(2023/C 261/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* The Not Company SpA (Σαντιάγο, Χιλή) (εκπρόσωποι: I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensialida y Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure, και P. Muñoz Moreno, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης NOT MILK — Υπ' αριθ. 18 508 169 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση R 2233/2022-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να διατάξει τη συνέχιση της εξέτασης του επίδικου σήματος στις κλάσεις 29 και 32, και τη μεταγενέστερη καταχώρισή του.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής διοίκησης.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2023 — VN κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-322/23)

(2023/C 261/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: VN (εκπρόσωποι: A. Champetier και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
κατά συνέπεια:
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Αυγούστου 2022, αντικατασταθείσα στη συνέχεια από την απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2022, η οποία αφορά την καταβολή του συνόλου των οικογενειακών επιδομάτων στη μητέρα του υιού του προσφεύγοντος από 1ης Σεπτεμβρίου 2015·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 8ης Σεπτεμβρίου 2022, με εξαίρεση την επιμέρους απόφαση περί καταβολής στον προσφεύγοντα των σχολικών επιδομάτων για τον υιό του·

- ως εκ τούτου, σύμφωνα με την αρχή ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να απευθύνει εντολές στα θεσμικά όργανα, να καταβληθεί το αντίστοιχο ποσό στον προσφεύγοντα (επίδομα συντηρούμενου τέκνου, επίδομα στέγης, προσχολικό επίδομα για το διάστημα από 1ης Σεπτεμβρίου 2015 έως 31 Αυγούστου 2016)·
- αναδρομικώς, για το διάστημα από 1ης Απριλίου 2015 έως τον Ιούνιο 2023, (με τη διευκρίνιση ότι η διοίκηση έχει ήδη καταβάλει τα εν λόγω επίδομα στον προσφεύγοντα για διάστημα πέντε μηνών, από τον Απρίλιο 2015 έως και τον Σεπτέμβριο 2015)·
- και προσαυξημένο με τους δεδουλευμένους τόκους από τον Νοέμβριο 2015, με βάση το μέσο ετήσιο ανατοκίζόμενο επιτόκιο που ισούται με το δημόσιο επιτόκιο που εφαρμόζει η ΕΚΤ για το έτος 2022·
- και για το μέλλον, από τον Ιούλιο 2023·
- εφόσον κριθεί αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 2023 με την οποία απορρίφθηκε η από 4 Νοεμβρίου 2022 διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως, ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 1 και 2 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επίσης και πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης κατά την εφαρμογή των άρθρων αυτών δεδομένου ότι δεν έχει εκδοθεί δικαστική απόφαση η οποία αναθέτει στη μητέρα την επιμέλεια του υιού του προσφεύγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου de 2023 — J. García Carrión κατά EUIPO — Calipso (LimoLife)

(Υπόθεση T-324/23)

(2023/C 261/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: J. García Carrión, SA (Jumilla, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Mora Cortés, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Calipso SRL (Afumati, Ρουμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Europea LimoLife — Υπ' αριθ. 18 352 014 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Μαρτίου 2023 στην υπόθεση R 1258/2022-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που δέχεται την προσφυγή R 1258/2022-1, απορρίπτει την ανακοπή αριθ. B 3 142 838 και δέχεται την καταχώριση του επίδικου σήματος στο σύνολό του για όλα τα αμφισβητούμενα προϊόντα·
- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα (εφόσον παραστεί και παρέμβει στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής) στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του τμήματος Operations και ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2023 — QZ κατά ΕΤΕπ**(Υπόθεση T-569/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 261/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του δεκάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 451 της 28.11.2022.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό της ανακοινώσεως στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-302/22

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 276 της 18ης Ιουλίου 2022)

(2023/C 261/66)

Η δημοσιευθείσα στην ΕΕ ανακοίνωση επί της υποθέσεως T-302/22, Vínokurov κατά Συμβουλίου αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2022 — Vínokurov κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-302/22)

(2022/C 276/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alexander Semenovich Vínokurov (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: Έ. Έφρον και J. Choucroun, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την υπό κρίση προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/397 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, καθόσον αφορά τον Alexander Vínokurov·
- να ακυρώσει εν μέρει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2022/396 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, καθόσον αφορά τον Alexander Vínokurov·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να επιφυλαχθεί επί παντός νομίμου δικαιώματος, αξιώσεως, ισχυρισμού και ενδίκου βοηθήματος του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η βλαπτική πράξη δεν στηρίζεται σε αιτιολογία τεκμηριωμένη κατά τρόπο επαρκώς ακριβή και συγκεκριμένο. Προς στήριξη αυτού του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η αιτιολογία του Συμβουλίου αναφέρεται σε τομείς δραστηριότητας, ενώ τα κριτήρια της απόφασης ΚΕΠΠΑ 2022/397 αναφέρονται μόνον σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης έλλειψη σαφήνειας ως προς το κριτήριο της παροχής σημαντικής πηγής εσόδων και υποστηρίζει ότι οι προβαλλόμενοι λόγοι δεν ανταποκρίνονται σε κανένα από τα σχετικά κριτήρια που προέβαλε το Συμβούλιο. Τέλος, ο προσφεύγων διατείνεται ότι ο λόγος που αναφέρεται στην υποστήριξη ή την υλοποίηση δράσεων ή πολιτικών διαφέρει από το κρίσιμο κριτήριο που είναι η «υλική ή οικονομική» υποστήριξη της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τα σχετικά κριτήρια που χρησιμοποίησε, ήτοι την υλική ή οικονομική στήριξη Ρώσων ιθυνόντων, την άντληση οφέλους από την Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας ή την παροχή σημαντικής πηγής εσόδων στην εν λόγω Κυβέρνηση.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, λόγω του ότι η επέκταση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο παρέχει πλέον τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων σε πρόσωπα που δεν σχετίζονται με την κατάσταση στην Ουκρανία. Συναφώς, προβάλλεται ότι το Συμβούλιο στοχοποιεί την παροχή σημαντικής πηγής εσόδων από συγκεκριμένους τομείς δραστηριότητας, χωρίς όμως να λαμβάνει υπόψη ούτε το μερίδιο αγοράς που κατέχει ο προσφεύγων στους εν λόγω τομείς ούτε τη συμμετοχή του στο κεφάλαιο των μνημονευόμενων επιχειρήσεων.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του προσφεύγοντος.

(¹) Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2022/397 του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2022, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 80, σ. 31).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2022/396 του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2022, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2022, L 80, σ. 1).

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)



Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL